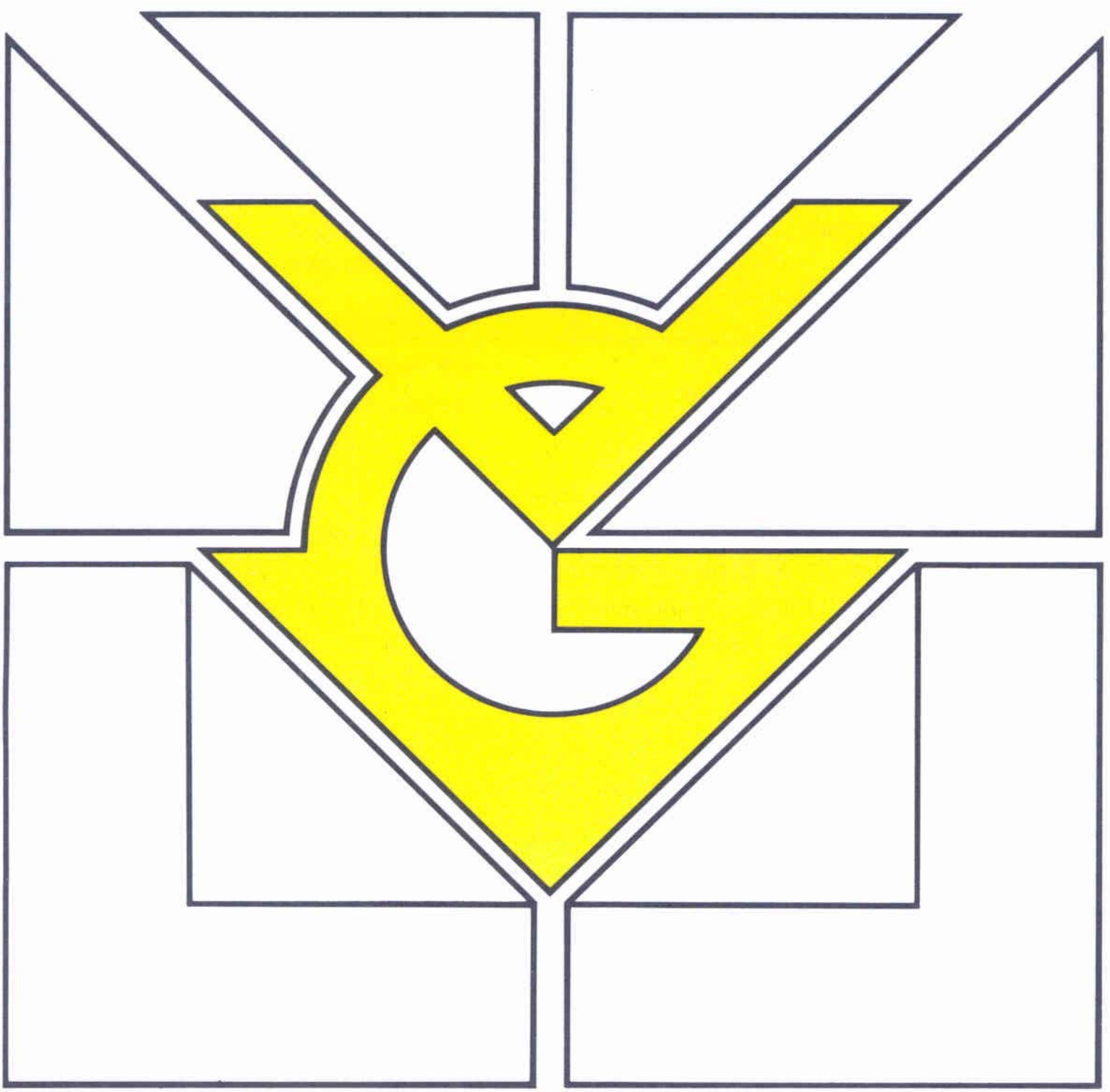
België - Belgique
P.B.-P.P.
2000 Antwerpen 1
BC 9497

PERIODIEK

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
VAN HET VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND

62ste jaargang April - Mei - Juni 2007 Nr. 2

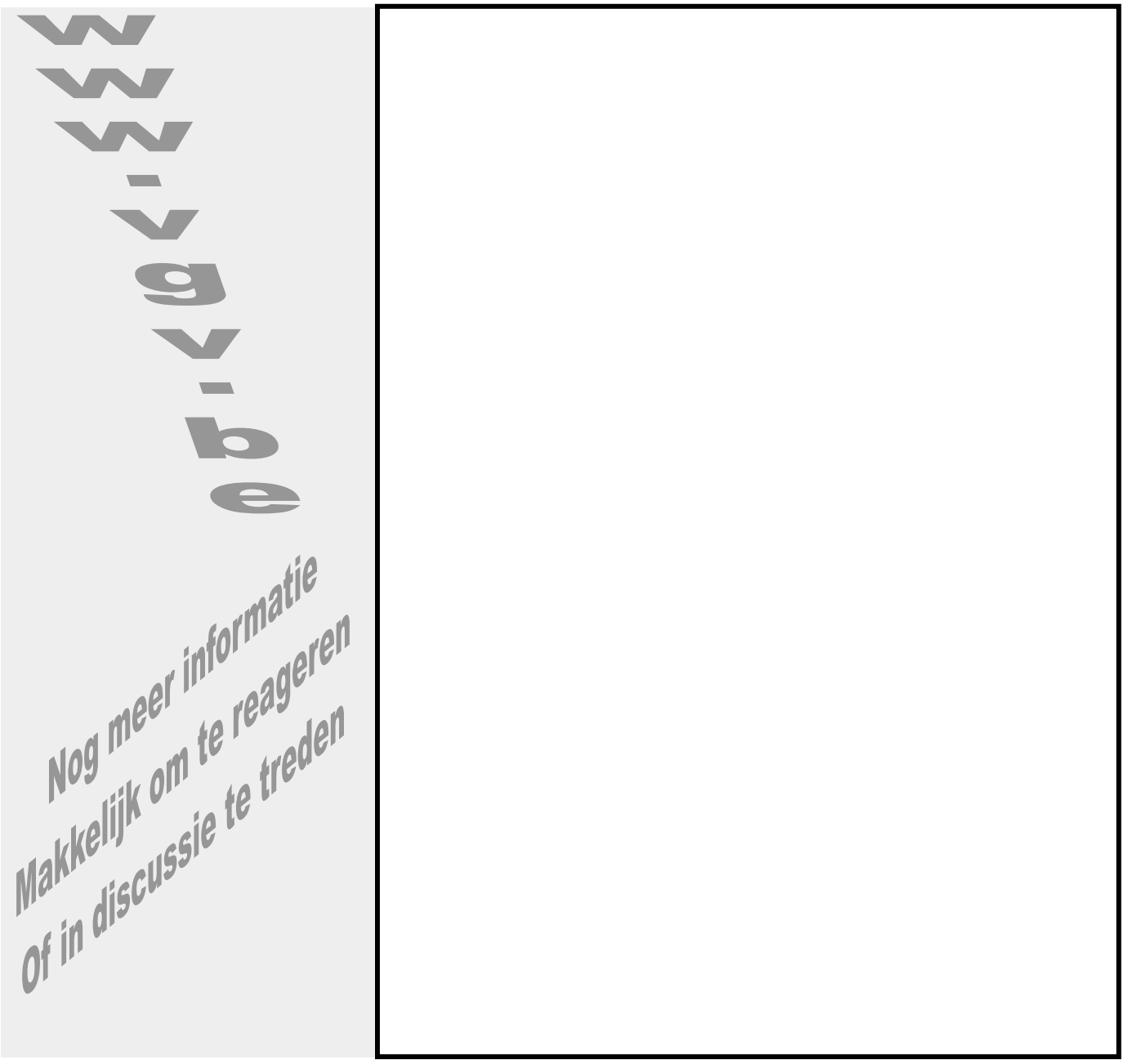

AFGIFTEKANTOOR: 2000 ANTWERPEN 1

Inhoud

VOORWOORD **3**
GESCHIEDENIS VAN DE GENEESKUNDE **4**
HIPPOKRATES *4*
BALANS **7**
FORUM **9**
STRIJDJAAR *9*
STANDPUNT VAN DE NEDERLANDSTALIGE AFDELING VAN DE NATIONALE RAAD BETREFFENDE VOORSTELLEN DIE DE ORDE VAN GENEESHEREN AANBELANGEN *9*
DEBAT HERVORMING VAN DE ORDE DER GENEESHEREN *10*
EEN FOD MONOPOLISEERT WAT NATIONAAL IS EN HERFEDERALISEERT WAT REGIONAAL IS! *11*
KUNST IN VLAANDEREN, EEN VAUDEVILLE IN TWEE AKTEN. *12*
KORTE BERICHTEN **15**
VGV-MEDEDELINGEN **20**
POLITIEK DEBAT GEZONDHEIDSZORG OP 05/05/2007 ..... *20*
HET VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND VERWERPT HET WETSVOORSTEL "HOGE RAAD DEONTOLOGIE GEZONDHEIDSZORGBEROEPEN en ORDE VAN ARTSEN" *21*
OVV-MEDEDELINGEN **22**
AK-VSZ TEVREDEN MET NIVELLERING ZIEKTEUITGAVEN *22*
VGV-CULTUUR **23**
VGV BEZOEKT *23*
TENTOONSTELLINGEN *23*
BOEKBESPREKINGEN *24*
PERSONALIA **28**
BRIEFWISSELING **29**

VVMV-Berichten: KATERN ingevoegd.

VOORWOORD

Niet Fidelio maar Corelio …

Niet Fidelio maar Corelio is de waardige opvolger van “De stomme van Portici”. Het kan niet anders dan in de luim van een operette dat er in een groots opgezette promotiecampagne zoveel onzin rondgebazuind wordt als tijdens de laatste weken. Zelfs de VRT vond het nodig om de goegemeente nog eens extra duidelijk te maken dat ook de “Vlaamsgezinde De Standaard berichtte dat de transfers tussen Vlaanderen en Wallonië tot het verleden behoorden”.
Kom nou. Geen zinnig mens die dat gelooft.
Waar gaan we eigenlijk naartoe? De redacteurs van een Vlaamse krant die enkele weken op de stoelen van hun Waalse collegae gaan zitten, en die ineens - le soir, ’s avonds? - het licht gezien hebben. Heel het Warandemanifest is één groot verzinsel. Geleerde professoren aan de Vlaamse – en zelfs aan sommige Waalse – universiteiten hebben zich schromelijk vergist. Door de wol geverfde bedrijfsleiders zagen schimmen toen ze gedurende jaren hun economische analyses maakten.
La Belgique, une et indivisible, dat is de enige toekomst …!?
Nu stilaan iedereen tot de vaststelling komt dat het koningshuis niet meer in staat is het “land” bijeen te houden moeten echt alle truken van de foor worden bovengehaald om bij de volgende verkiezingen voor het establishment een nog enigszins acceptabel resultaat op te leveren. Vandaar dat wij dagelijks onze portie belgicisme en belgitude bij het ontbijt geserveerd krijgen. Dat gebeurt dan wel met een dermate overdreven enthousiasme, waardoor de modale burger terecht vragen stelt bij de boodschappen van al deze Belgische “positivo’s”. En dat terwijl de hardwerkende Vlaming zich blauw, zoniet paars betaalt aan belastingen om de kunstmatige Belgische constructie in leven te houden.

Het VGV blijft – zijn doelstellingen getrouw – ijveren voor de toewijzing van de gezondheidszorg aan de gemeenschappen, met een aangepast statuut voor de Brusselse Vlamingen.
Ik ben daarom verheugd dat wij erin slaagden een samenwerking met de weekbladen “Knack” en “de Huisarts” op het getouw te zetten, met als gunstig gevolg het gezamenlijk organiseren van een prestigieus “voorzittersdebat” in de aanloop naar de volgende verkiezingen. Zoals het hoort in een debat zal er gedebatteerd worden over “De toekomst van de gezondheidszorg in Vlaanderen na 10 juni”. Wij stellen de discussie open voor het grote publiek, en hopen dat onze leden massaal zullen deelnemen aan de discussie.
Zo kunnen we aan Corelio eens zeggen waar het hem echt om gaat. Vanuit Vlaamse hoofdkwartieren en vanuit Vlaamse redacties.

Tot zaterdag 5 mei om 10.30h in de gebouwen van de KBC aan de Havenlaan in Brussel!

Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

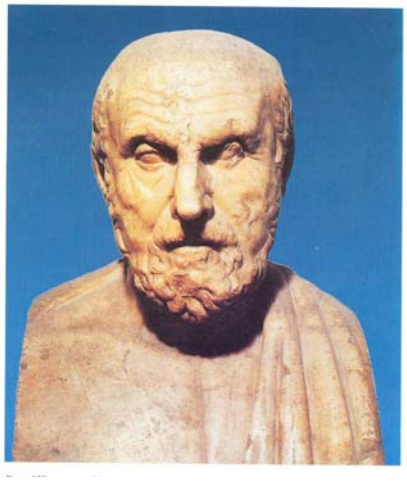
GESCHIEDENIS VAN DE GENEESKUNDE

HIPPOKRATES

"IK ZAL NIET EEN SNEDE MET HET MES UITVOEREN EN ZEKER NIET BIJ LIJDERS AAN EEN STEEN ..."

J. Godderis

Enkele reflecties bij de vijfde paragraaf van de hippocratische Eed.

In medisch-ethische debatten wordt vandaag nog regelmatig verwezen naar de hippocratische traditie. Te pas, maar méér dan eens ook te onpas wordt de hippocratische Eed hierbij als gezagsargument gebruikt. Hij zou gedurende eeuwen als dwingend richtsnoer hebben gefungeerd voor de medische etiquette en praxis. Hij zou, sinds Hippokrátês, gedurende opeenvolgende generaties, als een lamp aan de voet, de weg hebben getoond met betrekking tot de ethische basisbeginselen van de medische praktijkvoering.

De Eed, die (om het met een klassieke platoonse metafoor uit te drukken) aan de artsen "als een purperslak blijft kleven", blijft een intrigerend document. We weten eigenlijk niet goed wanneer hij is ontstaan: in de zesde eeuw? In de tweede helft van de vijfde eeuw? of in de vierde eeuw v. Chr.? We weten evenmin of hij uit het schrijfhout van Hippokrátês zélf afkomstig is. Kan hij in zijn inhoud slechts goed worden begrepen, als we er met Ludwig Edelstein van uitgaan, dat hij het product is van de esoterische ethische leer, die door een groep van Pythagoreeërs in de vierde eeuw v. Chr. werd voorgehouden? Men heeft hieromtrent insgelijks geen zekerheid, ofschoon voor deze hypothese wel wat argumenten kunnen worden aangevoerd.

Merkwaardig is in elk geval, dat de Eed in de Oudheid zelf slechts weinig weerklank heeft gehad, behoudens bij een auteur uit de late Christelijke oudheid (met name bij Scribonius Largus). Hij blijkt bij nader inzien pas sinds het midden van de negentiende eeuw een canonieke waarde voor de gemeenschap van de artsen te hebben gekregen. Vooral in dit tijdsgewricht heeft de toeschrijving van dit intrigerend document aan Hippokrátês zich voltrokken. Bepaalde katholieke artsen hebben juist in die periode, in een alsmaar sterker wordende christelijke "Hippokrátês-toe-eigening" - en vooral als reactie tegen het voor deze eeuw kenmerkend vooruitgangsoptimisme, en tegen de door Auguste Comte geformuleerde en voor hen bedreigende positivistische wet van de opeenvolging van een theologische, een humanistische en een wetenschappelijke fase in de cultuur - voor het éérst benadrukt, dat reeds de goddelijke arts uit Kôs bij zijn leerlingen een onvoorwaardelijke trouw aan de in deze Eed voorkomende morele canon én aan de erin vervatte leerverbintenis ("*sungraphê*") zou hebben geëist.

Het is en blijft niet alleen een vraag, of de artsen uit het oude Griekenland hun concreet medisch handelen op dit document hebben afgestemd, maar vooral, of de artsen vandaag, en vooral ook een aantal historici van katholieke signatuur, vanuit een door ideologische presupposities vertekende interpretatie, in de twee belangrijkste voorschriften in de Eed - waarin schijnbaar gepreciseerd wordt, "dat men als arts geen dodelijk geneesmiddel mag toedienen aan zijn patiënt" en "evenmin bij een vrouw een pessarium voor abortus mag inbrengen" - uiteindelijk niet méér zijn gaan lezen dan er in de Griekse tekst staat.

De woorden in het eerste lid van de eerste zin van de 4de paragraaf, die als volgt luidt: "*ou dôsô de oude phármakon oudeni aitêtheis thanásimon, oude huphêgêsomai xumboulíên toiênde*", worden bij nader inzien vrijwel steeds verkeerd vertaald als: "Ik zal aan niemand, ook niet op zijn verzoek, enig dodelijk geneesmiddel toedienen, noch mij lenen tot enig advies van dien aard". De juiste vertaling van deze van een syntactisch standpunt uit gezien verre van eenvoudige zin - waarin een merkwaardige, maar voor die tijd geenszins ongebruikelijke opeenhoping voorkomt van negaties: "*ou/oude/oudeni/oude*" - luidt (indien men voldoende vertrouwd is met de Griekse taal en grammatica!) als volgt: "*Ik zal echter nóch aan iemand een dodelijk gif verstrekken, nadat ík dáárom gevraagd werd, nóch zal ik hem de weg hiernaar aanwijzen*". In de tekst staat inderdaad letterlijk: "... de weg wijzen naar iets: *huph-êgêsomai*".

De consequenties van deze van een grammaticaal standpunt uit gezien correctere vertaling zijn niet gering. In dit geval kan het verbod zowel betrekking hebben op de situatie waarbij men de arts benadert om een doeltreffend middel te krijgen om zélf iemand uit de weg te ruimen (anders gezegd, om een gifmoord te plegen!), als op de vraag naar bijstand bij zelfdoding in geval van ondraaglijk lijden. In de zojuist geciteerde foutieve (maar door katholieke historici gewaardeerde) vertaling: "Ik zal aan niemand, ook niet op zijn verzoek, enig dodelijk geneesmiddel toedienen, noch mij lenen tot enig advies van dien aard", wordt het verbod tot het verlenen van hand en spandiensten bij het voltrekken van een gifmoord, als mogelijkheid, evident verworpen. Het verbod heeft alsdan enkel en alleen betrekking op het uitvoeren van euthanasie, ofwel op het verlenen van assistentie bij zelfdoding, waarbij elke mogelijkheid tot een misbegrijpen van de intentie van de Eed - in die zin, dat het wellicht wel voor een arts oorbaar zou kunnen worden geacht (en derhalve niet tegen zijn gedane gelofte zou indruisen) om een dodelijk middel (een *phármakon thanásimon*) aan de patiënt toe te dienen, zolang iemand (de betrokkene, ofwel een familielid) hem hieromtrent maar niet met een vraag heeft benaderd - begrijpelijkerwijs volledig uit de weg wordt geruimd.

Ook voor wat het tweede lid van de eerste zin van de 4de paragraaf betreft: "… ik zal evenmin bij een vrouw een pessarium voor abortus inbrengen (*homoíôs de oude gunaiki pesson phthórion dôsô*)", is de interpretatie veel minder eenvoudig dan op het eerste gezicht lijkt. Hier rijst de vraag, of er in dit geval gewag moet worden gemaakt van een onvoorwaardelijk verbod, dan wel van een belofte tot een selectief zich onthouden van het uitvoeren van een zwangerschapsafbreking? Fungeert het verderfelijk pessarium (*pesson phthórion*) hier als een *pars pro toto* voor elke mogelijke methode van zwangerschapsafbreking? Of, wil de tekst - wat o.i. waarschijnlijker is - waarschuwen voor één welbepaalde techniek van zwangerschapsafbreking, met name voor het inbrengen van toxische pessaria, die de dood en maceratie van de vrucht in utero bewerkstelligen, iets wat een ernstig risico voor de moeder met zich meebrengt?

Men zit dan uiteraard nog verder met de, zeker met betrekking tot de vraag naar de pythagoreïsche oorsprong van de Eed, verbijsterende zinsnede uit de 5de paragraaf. Het gaat om een zinsnede die daar trouwens nogal vreemd tussen geschoven lijkt. Zij zit gesandwicht tussen het zogenaamde verbod op euthanasie en abortus én het verbod op seksuele omgang met de patiënt en de zwijgplicht. De zinsnede luidt als volgt:

"…Ik zal niet een snede met het mes uitvoeren en zeker nooit bij de lijders aan een steen (*ou teméô de oude mên lithiôntas*); ik zal dat overlaten aan diegenen, die hierin een bijzondere bekwaamheid hebben verworven (*ekchôrêsô de ergátêisin andrási prêxios têsde*)".

Hoe moet men deze (bij eerste aanblik ectopische) zinsnede interpreteren? Zij heeft ook van haar kant (en niet minder dan dit bij de euthanasie- en abortus-paragraaf het geval was) heel wat inkt laten vloeien.
Men zou hier kunnen denken, dat deze aanbeveling moet worden gelezen als een gelofte, waarbij de hippocratische arts - die als periodeut of rondreizend arts van stadstaat naar stadstaat trok om de noodlijdenden bij te staan - zonder meer verzaakte aan het hanteren van het snijmes.
Maar, als men de woorden "*ou teméô*" interpreteert als "ik zal überhaupt niét (dus onder geen enkele voorwaarde) snijden", dan staat dit op zich genomen nogal haaks op datgene wat men in tal van andere hippocratische teksten leest inzake de diverse indicaties voor heelkunde; inzake de instrumenten die hierbij gehanteerd worden (het mes en het gloei-ijzer); inzake de wijze waarop men zal insnijden (*témnô*) of zal branden (*káô*), zodat het voor de patiënt iets minder pijnlijk is; inzake de wijze waarop het lichaamsdeel waarop men heelkundig zal ingrijpen het best wordt belicht (zijdelings of met licht dat van de voorzijde komt?); inzake de strategie waarmee men zijn bedrevenheid met het mes aan de man kan brengen; én inzake het inschakelen van heelkundige hulpjes (*huperétai tôn iatrôn*) bij het therapeutisch gebeuren.
Émile Littré (de beroemde Franse vertaler van hippocratische teksten uit het midden van de negentiende eeuw) is de eerste geweest, die zich over deze zinsnede ten gronde heeft gebogen. Littré vertaalde haar als volgt: "Ik zal nooit bij de lijders aan de 'steen' een heelkundige ingreep uitvoeren; ik wil dit overlaten aan diegenen die dat soort ingreep uitvoeren", … ik zal deze ingreep (anders gezegd) enkel en alleen toevertrouwen aan de handen van bekwame heelmeesters (... aan *ergátai andres*).
Het is opvallend: Littré beperkt de draagwijdte van het verbod, dat op het aanwenden van de heelkunde wordt gelegd, tot het heelkundig verwijderen van "stenen", tot het snijden bij diegenen die "een steen in zich dragen" (*líthiôntas*)". Hij interpreteert dit niet als een afwijzing van élk mógelijk heelkundig ingrijpen.
Ofschoon deze restrictieve vertaling ("*Je ne pratiquerai pas l'opération de la taille*: ik zweer geen steenlijders te zullen snijden") van een zuiver linguïstisch standpunt uit gezien niet correct is (als men de Griekse tekst leest: *ou teméô de oude mên lithiôntas*), blijken de meeste commentatoren van de Eed haar stilzwijgend te accepteren, waarbij ze alleen nog redetwisten over welke steen of stenen het gaat: galstenen, nierstenen, een blaassteen?

Of, zou het woord *lithiôntas* ("het drager zijn van een steen of van stenen") mogelijk naar de testikels of zaadballen verwijzen? Heeft het verbod anders gezegd betrekking op het uitvoeren van een castratie; vermits het Griekse woord "*tomías*", wat letterlijk betekent "gesnedene", ook de betekenis kan hebben van eunuch ("ontmande")? Men kan in dit verband verwijzen naar de "*introduction*" tot de tekst van *Le Serment* bij Littré, die er de aandacht op vestigde, dat sommige tekst-bezorgers van de Eed in een aantal codices, in de scholia van de tekst, "*aitountas*" lezen i.p.v. *lithiôntas*, weshalve men de bewuste zin zou kunnen vertalen als: "ik zal het snijmes niet hanteren zelfs niet op diegenen die er om vragen" (*aitéô* betekent effectief "vragen, verzoeken of bedelen").
Men kan insgelijks wijzen op de ongelukkige suggestie van de bekende Duitse classicus Karl Reinhold, die voorhield, dat in de oorspronkelijke (en niet op een later ogenblik geëmendeerde) tekst zou gestaan hebben: "*Ou teméô de oude mên <u>en hêlikíêi eóntas</u>* (i.p.v. *<u>lithiôntas</u>*), wat dan inderdaad zou moeten worden vertaald als: "ik zal zeker nooit adolescenten (met name diegenen die de huwbare leeftijd zijn genaderd) castreren"!
Als dat zó zou zijn, dan zou men gemakkelijk kunnen begrijpen, dat op een dergelijke mutilerende ingreep (die hier dan wel nogal eufemistisch verwoord zou zijn geworden) een serieus taboe rustte. Het is in deze context trouwens opvallend (en het zou de laatstgenoemde hypotheses tot op zekere hoogte kunnen ondersteunen), dat de Griekse medische traktaten in het algemeen nogal terughoudend zijn, als het om ingrepen op de mannelijke genitalia gaat (daar waar aandoeningen in deze zone, zoals traumata, abcessen, torsies en tumoren, in die tijd vermoedelijk niet minder zullen hebben voorgekomen dan nu het geval is).
Máár, men zit in dit geval toch met een moeilijkheid. Als deze passage verwijst naar het castratie-taboe, waarom wordt ze dan toegeschoven naar een andere soort artsen? - ("ik zal bij deze ingreep plaatsruimen - *ekchôrêsô* - voor deskundigen"; zo staat er letterlijk in de overgeleverde Griekse tekst van de Eed).

Ludwig Edelstein (die ervan overtuigd was dat de Eed zijn ontstaan heeft gevonden binnen een groep medici, die manifest door pythagoreïsche ideeën waren beïnvloed) bracht in het midden van de twintigste eeuw het verbod op het snijden in verband met het "bloedschuwe verbod" dat bij deze medisch-filosofische sekte van kracht was; een sekte die een morele interdictie zou hebben uitgevaardigd met betrekking tot het snijden van de kant van artsen, die hun kunst nota bene volkomen zuiver (*hagnôs*) moesten bewaren - zoals in de tekst van de Eed staat.
Een vraag die Edelstein hier over het hoofd heeft gezien is de vraag, waarom de tekst in dit geval het verwijzen naar andere artsen blijkt te ondersteunen?
Of moet de modale arts hier alleen maar verzaken aan het in koers zetten van medische procedures die buiten zijn persoonlijke competentie vallen? - een morele verplichting, die volkomen redelijk lijkt, wanneer het om een invasieve en in die tijd niet ongevaarlijke chirurgie zou gaan in de onmiddellijke omgeving van de nier (cf. supra).
Maar, dan nóg is het bevreemdend, dat in de Eed dan alleen over het snijden (*teméô*) zou worden gesproken. Het is immers zo, dat de Griekse artsen zich in principe van heel wat gevaarlijke therapeutische procedures bedienden: men denke hier slechts aan het cauteriseren van wonden en gezwellen (zoals hemorroïden), aan het débridement van schedelfracturen en aan het toedienen van toxische kruiden (zoals de zwarte Helleboros) die in minder vaardige handen toch een groot risico met zich meebrachten en de patiënt al snel het ondermaanse met het bovenmaanse konden doen wisselen.
Als men nochtans zou aannemen: 1°, dat de Eed helemaal geen verbod legt op het snijden in het algemeen, maar gewag maakt van een verwijzing (*ekchôrêsô*); 2°, dat aldaar gesuggereerd wordt, dat chirurgen zich in die tijd duidelijk onderscheidden van de modale artsen die de Eed (*Horkos*) zwoeren: en 3°, dat de chirurgie voor de steen op dat ogenblik als een bijzondere ingreep werd aangezien, dan blijft het nog de vraag, op welk ogenblik deze drie gegevens zich met elkaar hebben verknoopt.
Men kan zich moeilijk van de indruk ontdoen, dat dit zich slechts een hele tijd later zal hebben voorgedaan dan in periode waarin de Eed werd geschreven. Een verbod op het snijden als dusdanig was trouwens helemaal niet representatief voor het Grieks medisch denken uit de vierde eeuw (als men mag aannemen dat de Eed rond die tijd werd geredigeerd) en het maakte evenmin het voorwerp uit van het medisch-ethisch denken in deze periode.
De heelkunde werd trouwens, zoals Aulus Cornelius Celsus (ca 30 n. Chr.), de antieke Romeinse historicus van de geneeskunde, duidelijk maakt slechts een apart specialisme in de Romeinse tijd, zodat het zweren van het zich onthouden van het hanteren van het mes door de modale arts (die zich niet in de heelkunde had bekwaamd) alleen in die tijd als zinvol kan worden beschouwd.
En in dit verband moet men er zich rekenschap van geven, dat de techniek om bij aanwezigheid van een blaassteen de steensnede uit te voeren - een ingewikkelde en niet ongevaarlijke techniek, waarbij men rechtstreeks de blaas vooraan insnijdt, onderaan het abdomen, en waarbij men de steen splijt en uit de blaas verwijdert - slechts een 150 jaar na de redactie van de Eed beschreven zou zijn geworden, met name door de Alexandrijn Ammonius (derde eeuw v. Chr.), die naderhand het epitheton "lithotomus" kreeg toegemeten.

De Griekse traktaten, die dateren uit de tijd van de Eed, beschrijven een veel eenvoudiger, minder invasieve en minder efficiente procedure, waarbij een sonde via de urethra in de blaas werd geschoven om, ofwel op die wijze de steen te pakken te krijgen, ofwel om hem in de richting van het perineum te duwen, langswaar hij middels een lokale incisie kon worden verwijderd. De nieuwe procedure van Ammonius zou evident het verwijzen naar een deskundige confrater hebben kunnen wettigen. En dit laatste werd ongetwijfeld als een voorzichtige en zelfs vanzelfsprekende maatregel aangezien, op het moment dat de chirurgie zich als een apart specialisme had ontwikkeld. Het is dan ook verleidelijk te denken, dat de bewuste zinsnede "Ik zal niet een snede met het mes uitvoeren en zeker nooit bij de lijders aan een steen; ik zal dat overlaten aan diegenen die hierin een bijzondere bekwaamheid hebben verworven", die volkomen compatibel is met de ethiek uit de eerste eeuw v. Chr., slechts rond die tijd in de tekst van de Eed geïnterpoleerd werd.
Dit lijkt inderdaad méér dan waarschijnlijk, als men rekening houdt met een grammaticaal anachronisme in deze Eed-passage; met name met het voorkomen in de zin "*ou teméô de oude mên lithiôntas*" van het affirmerend partikel "*mên*", dat *nota bene* niet Ionisch maar Dorisch ofwel Attisch Grieks is, en dat in combinatie met *oude* (wat wil zeggen "ook niet") als betekenis heeft "... en heel zeker ook nooit"). Het gaat hier om een woord, dat elders in de Griekse tekst van de Eed - ook dáár waar meerdere elkaar versterkende negaties elkaar opvolgen (zoals dit in '*ou dôsô de oude phármakon*' en in '*homoiôs oude ... pesson phthorión dôsô*' het geval is), als versterkend element niet voorkomt.
Het feit dat deze zinsnede de structuur van de Eed bij nader inzien uiteenrukt, kan hier ongetwijfeld als bijkomend argument fungeren. Zij zit als het ware gekneld tussen twee opsommingen van reële taboes uit de tijd van de redactie van de Eed, te weten tussen het selectieve abortus- en vergiftigingstaboe én het taboe op seksuele omgang met de patiënt en op het verbreken van de zwijgplicht. Als men deze zin zou weglaten, dan zou de strofische structuur van het middelste stuk uit de Eed inderdaad veel beter gerespecteerd worden: de ethische imperatieven inzake abortus en het toedienen van gif (4de paragraaf), zouden in zulk geval alleen van de directieven met betrekking tot de discretie en de zwijgplicht (7de paragraaf) worden gescheiden door de aanbeveling om slechts op een zuivere en rechtschapen wijze (*hagnôs de kai hosíôs*) de woning van de patiënt binnen te treden, met alleen zijn belang in gedachte, en zich in elk geval te onthouden van de "werken van de wellust" (*aphrodisíôn ergôn*) met het lichaam van vrouwen en mannen.
Het is dus heel waarschijnlijk dat het hier om een latere interpolatie ofwel om een emendatie van de tekst van de Eed gaat die op een bepaald ogenblik (met name na het invoeren van het onderscheid tussen een gewone arts en een chirurg, en na het introduceren van een nieuwe en complexe techniek voor lithotomie, én op een ogenblik dat de Eed dus zeker nog, ofwel terug in gebruik was) als zinvol werd aangezien. Het gaat dan wel om een interpolatie die naderhand in alle tekstversies van de Eed blijft terugkomen, waarvan de oudste, met name deze in de *Oxyrhynchus*-papyri uit het eind van de derde eeuw n. Chr. dateert en waarvan men zich er naderhand waarschijnlijk zelfs geen rekenschap meer van gaf dat het hier om een late insertie ging, om een inlassing die in de tijd van Hippokrátês zélf evident als zinloos zou hebben geklonken, maar die als insertie niettemin als zeer waardevol moet worden beschouwd en die ook vandaag, als aanbeveling, haar waarde blijft behouden.

BALANS

In het vorig nummer van Periodiek meldden we dat het wetsontwerp "*Oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de Gezondheidszorgberoepen en voor de oprichting van de Orden van de Artsen en de Apothekers*" op 10 januari ll. werd goedgekeurd in eerste lezing in de Commissie Sociale Zaken van de Senaat.
We hebben dat wetsontwerp bestreden met drie argumenten: 1) het laat toe dat artsen in de zes Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel en in Bever zich naar keuze kunnen inschrijven op de lijst van de O.G. van Vlaams- of Waals-Brabant op een wettelijk verankerde wijze, 2) de in het wetsontwerp voorziene mogelijkheid, dat de Nederlands- en Franstalige afdelingen van de Hoge Raad voor Deontologie van de Gezondheidszorgberoepen afzonderlijk kunnen vergaderen, wordt uitgehold door beperkende voorwaarden, 3) het wetsvoorstel verstevigt de unitaire structuur van de gezondheidszorg en is dus een initiatief tot federale recuperatie van de gezondheidszorg, toegejuicht door minister R. Demotte.
Ons eerste argument werd bijgetreden door de N-afdeling van de Nationale Raad (zie rubriek Forum in dit nummer) en ons tweede argument werd bijgetreden door de Nationale Raad. (zie www.ordomedic.be)
Ondanks het protest van de N-afdeling en ondanks hevig verzet van VGV en het Doktersgild Van Helmont (zie VGV-persbericht en rubriek Briefwisseling in dit nummer; zie ook www.doktersgildvanhelmont.be), werd het wetsontwerp achtereenvolgens goedgekeurd in tweede lezing door de Commissie Sociale Zaken van de Senaat op 24 januari ll. en door de Senaat op 1 februari ll.
Tijdens een debat te Brussel op 13 februari ll. ingericht door het Doktersgild Van Helmont op aanvraag van collega en senator Patrik Vankrunkelsven, werd door de meeste panelleden de vermelde wettelijke regeling voor de artsen in de faciliteitengemeenten in Brabant verworpen. (zie: Forumartikel "Debat" in dit nummer) P. Vankrunkelsven heeft natuurlijk gelijk wanneer hij stelt dat die artsen ook nu reeds kunnen kiezen voor de O.G. Waals-Brabant, doch er is een verschil tussen de huidige regeling die berust op een dubieuze interpretatie van een Koninklijk Besluit en de uitdrukkelijk vastlegging van die regeling in een specifieke wet. Bovendien had hij de Raad van State aan zijn kant om de huidige regeling te annuleren en onderschat hij de politieke implicatie van dat deel in zijn wetsontwerp als een nieuwe stap in de richting van een aansluiting van deze faciliteitengemeenten bij Brussel en als precedent voor Franstaligen in de andere gezondheidszorgberoepen om dezelfde voorrechten te eisen.
Tot op heden is het wetsontwerp nog niet geagendeerd in de Kamer. Afwachten dus.

"De mensen" liggen niet wakker van communautaire problemen, zo zegt "men". "Men" vergeet er bij te zeggen dat een aantal problemen, waarvan "de mensen" wel wakker liggen, communautaire aspecten vertonen die cruciaal zijn voor de oplossing ervan.
Neem bvb. de *Volkswagen-perikelen* in Vorst. De vrees bestond dat de fabriek werd opgedoekt door de actie van een harde kern in de Franstalige socialistische metaalvakbond FGTB, die zich niet wou neerleggen bij de werkvoorwaarden van de directie, goedgekeurd door de vakbonden. Die kern slaagde erin om niet minder dan 24 % van de werknemers te overtuigen om het principiepakkoord te verwerpen. (DS en DT 28.02.07)

De stellingen inzake de verdere staatshervorming worden in de aanloop van de federale verkiezingen van 10 juni a.s. stilaan ingenomen.
De *Pavia-groep*, zeventien politologen van Vlaamse en Franstalige universiteiten, lanceerde in februari ll. het voorstel dat 15 van de 150 federale Kamerleden voortaan zouden worden verkozen op een afzonderlijke lijst, die aan alle Belgen wordt voorgelegd. Die politici zullen dan proberen stemmen te lokken van zowel Nederlandstalige als Franstalige kiezers uit gans België. (DS 15.02.07)
De bedoeling is duidelijk: het is een poging om het federale accent in België te versterken en de roep naar meer Vlaamse autonomie af te blokken.
De reacties van de Vlaamse politieke partijen waren koel tot negatief. De Franstalige partijen reageerden positief, doch vertelden ons niet waarom zij de invoering van één federale kieskring voor de senaat destijds hebben afgewezen: ze vreesden toen namelijk dat de Vlamingen meer stemmen zouden behalen. (G. Tegenbos in DS 15.02.07)

In maart ll. haalde Elio Di Rupo een voorstel uit zijn mouw om *in Brussel en rond de taalgrens tweetalig onderwijs* te organiseren. (BELGA 10.03.07)
De reactie van de Vlaamse politieke partijen was unaniem negatief. Terecht trouwens, want er rijzen onmiddellijk een aantal bedenkingen.
Zou hij niet beter beginnen met de invoering van het Nederlands als verplichte tweede taal in het middelbaar Franstalig onderwijs?
Is het niet verwonderlijk dat een socialist voor een maatregel pleit die de kansarmen in het algemeen en de allochtonen in het bijzonder nog verder in de hoek drumt?
Getuigt het niet van een zekere arrogantie de Vlamingen de les te spellen inzake onderwijs, terwijl hij goed weet dat het Nederlandstalig onderwijs duidelijk beter scoort dan het Franstalige in de internationale Pisarangschikking? (DS 28.03.07)
Zou aan de basis van Di Rupo's voorstel niet eerder de imperialistische drang liggen tot uitbreiding van de Franse invloedssfeer in een eerste fase en tot gebiedsuitbreiding in een tweede fase volgens het beproefde recept van de verplaatsing van de taalgrens naar het noorden en de uitbreiding van Brussel?
In januari ll. had Di Rupo nog een ander proefballonnetje opgelaten: de *herfederalisering van de preventieve geneeskunde*. (La Libre Belgiqiue 12.01.07)

Het is zielig hoe vele Waalse politieke leiders verzaken aan hun ambitie om hun volk te leiden.

De splitsing van het *kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde* is terug aan de orde.
Op 20 maart ll. keurde de provincieraad van Vlaams-Brabant een motie goed, waarin de splitsing gevraagd werd van het kies- en gerechtelijk arrondissement BHV. (DT 21.03.07)
Op 6 april ll. meldde "De Tijd" dat 24 burgemeesters uit Halle-Vilvoorde besloten hebben niet deel te nemen aan de federale verkiezingen op 10 juni uit protest tegen het feit dat B-H-V nog niet gesplitst is. Zij zullen geen kiezerslijsten opstellen en geen kiesreglement uithangen.
Het Halle-Vilvoorde Komitee en de Vlaamse Volksbeweging organiseren terug een protestactie om niet te gaan zetelen als voorzitter, bijzitter of plaatsvervanger in een stem- of telbureau. Op 27 maart ll. hadden al 475 personen die oproep onderschreven. Wie interesse heeft kan voor inlichtingen terecht op de webstek van het Halle-Vilvoorde Komitee: www.haviko.org

Onder de titel "Is het einde van de winter in zicht?" publiceerden meer dan honderd Vlaamse "prominenten" van allerlei kleuren en gezindten einde februari ll. hun (vroegtijdig) *derde "Lentemanifest"*. (DS 26.02.07)
Daarin wordt gepleit voor defederalisering van het wetenschappelijk onderzoek, de gezondheidszorg, het gezinsbeleid, het arbeidsmarktbeleid met de loononderhandelingen, de werkloosheidsuitkeringen, het veiligheidsbeleid en de organisatie van de rechtsbedeling. Verder voor meer fiscale autonomie in de personen- en vennootschapsbelasting. Tenslotte voor een aangepast statuut van Brussel met belangrijke aansturing door de deelstaten. En aan de Vlaamse politieke partijen wordt gevraagd het regeerakkoord van de volgende federale regering niet te ondertekenen wanneer onvoldoende van die voorgestelde hervormingen worden gerealiseerd.

Of er iets van deze plannen zal worden gerealiseerd, of onze Vlaamse politici zullen woord houden, hangt van de kiezer af, dus ook van ons allen.
De Gazet van Antwerpen (06.04.07) hield een *bevraging* bij de *politieke partijen* over hun *intenties tot staatshervorming* en stelde twee vragen in verband met de gezondheidszorg: 1) Is uw partij er voorstander van de ziektekostenverzekering over te dragen aan de gemeenschappen? en 2) Is uw partij er voorstander van de ziekenhuizen en het ziekenhuizenbeleid over te dragen aan de gemeenschappen?
Open Vld antwoordde "Ja" op beide vragen.
CD&V reageerde op de eerste vraag met "Ja, mits behoud van de interpersoonlijke solidariteit" en op de tweede vraag met "Ja".
N-VA antwoordde "Ja" op beide vragen.
De reactie van Sp.a op vraag 1 was "Geen voorstander. Zorgverstrekkers en ziekenhuizen moeten wel geresponsabiliseerd worden zodat scheeftrekkingen verdwijnen" en op vraag 2: "Geen voorstander".
Spirit antwoordde op vraag 1: "Ja, solidariteit blijft bestaan maar het gaat om interregionale solidariteit en niet om interpersoonlijke"; het antwoord op vraag 2 was "Ja".
Vlaams Belang antwoordde "Ja" op beide vragen.
En Groen! reageerde op beide vragen gezamenlijk met "Groen! wil de gezondheidszorg als kostencompenserende sociale zekerheid federaal blijven financieren, maar de organisatie en de uitgaven in de gezondheidszorg overdragen aan de gemeenschappen".

Eric Ponette
7 april 2007

CITATEN

De taalfaciliteiten in zes randgemeenten rond Brussel moeten uitdoven, omdat ze de Franstaligen in die gemeenten niét hebben aangespoord zich te integreren of om Nederlands te leren.

Patrick DEWAEL - GAZET VAN ANTWERPEN - 28/10/2002

Wat heeft Wallonië nodig om zich te herpakken…?...Een dynamischer en aangepast beleid. En om dat te kunnen voeren, heeft Wallonië vooral meer autonomie nodig…Vlaanderen heeft die autonomie ook nodig. Om in te spelen op zijn noden. Als het die autonomie niet krijgt, zal het ook de dam afgaan. En dan heeft het straks niets meer om nog solidair te zijn met Wallonië. Dát is de kern van de zaak.

Guy TEGENBOS - DE STANDAARD - 16/01/2007

Vlaamse onderhandelaars vertegenwoordigen een numerieke meerderheid, maar gedragen zich als verdrukte minderheid. Vlaamse politici zijn te koop voor een appel en een ei (hoge functie, adellijke titel) door het Belgische establishment.

Derk Jan EPPINK - KNACK - 31/01/2007

De spanningen die er zijn, liggen volgens mij niet aan de onverdraagzaamheid van de Vlamingen maar aan de criminele feiten gepleegd door een 'kleine' groep allochtonen. Ook het niet aflatende misbruik van onze gastvrijheid valt de mensen zwaar.

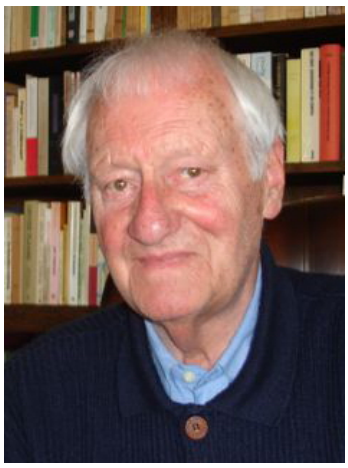
Urbanus - DE MORGEN - 06/02/2007

Vlamingen moeten wat vaker gewoon hun wil doordrijven … in plaats van 'te prutsen' en te marchanderen. Brussel-Halle-Vilvoorde bijvoorbeeld, dat is toch een zotte discussie. In Wallonië zou zoiets geen twee dagen duren. Nivelles maakte ook deel uit van de kieskring Brabant hè. Op een bepaald moment zijn er, door het spel van de apparentering, twee Vlamingen gekozen voor de Waalse raad. Die hebben daar geen stap binnen mogen zetten!

Jan VERROKEN - KNACK - 07/02/2007

FORUM

STRIJDJAAR

In het vorige nummer van PERIODIEK heeft em. prof. Eric Ponette een balans opgemaakt van het paarse regeringsbeleid. Die balans is vrij negatief wat de economische vooruitzichten voor België betreft. Wel begint, volgens Ponette, het beleid van de Vlaamse regering vruchten af te werpen. Positief lijkt hem ook dat er nu openlijk wordt gedebatteerd over federalisme, confederalisme en (Vlaamse) onafhankelijkheid. Hoe dan ook, 2007 wordt een strijdjaar.
Aldus zijn besluit. Klare taal**.** Maar wat met dat "strijdjaar"?

Op 10 juni kan de kiezer de verhoudingen onder de federale parlementsfracties wijzigen en een andere kabinetscoalitie mogelijk maken. Betekent het dat er een verscheurende, confrontatie, een botsing van partijen op komst is?
Iedere verkiezingsperiode zorgt voor een maskerade: een hoogtij van verbale agressiviteit en opgepepte debatten, aangedikt door puberale tv-shows. Dat staat ons ook nu weer te wachten. Een nepspektakel.
Echte strijd wordt geleverd vanuit tegengestelde visies en belangen, scherp afgebakende stellingen. Dat is niet het beeld dat ons politieke landschap nu biedt.
Op een terrein dat zienderogen vervlakt en verloedert, worden vooral schijngevechten geleverd. De staatspartijen verloochenen hun historische wortels en identiteit.
De liberalen tooien zich met een pseudo-progressief etiket.
De socialisten verwachten alleen nog heil van Patrick Janssens, een discipel van wijlen de ACW-senator en katholieke hoogleraar Herman Deleeck. Beide families schurken zich tegen elkaar aan in een nieuwsoortige, libertaire sociaaldemocratie.
CD&V hunkert naar een terugkeer van de CVP-hegemonie, zaliger gedachtenis, maar het christelijk-personalisme van de stichters is verwasemd. Het voormalig boegbeeld, Dehaene, zegt dat hij zich vandaag best thuis zou kunnen voelen in een socialistische partij.
De grote politieke families leven naast en met elkaar in een zelfde belangengemeenschap. De leiders zijn pragmatische regenten die ervoor zorgen dat het status quo niet ontspoort. De achterban en de netwerken hebben daartoe de vereiste waarschuwingen en richtlijnen meegekregen.
Het verklaart waarom geen enkele regeringspartij opkomt voor een conflictueuze splitsing en sanering van de sociale zekerheid, het sluitstuk van de Belgische constructie. Een reële confederale staatshervorming maakt evenmin een kans, omdat daarin de secessionistische optie vervat zit.
Dat er in brede Vlaamse kringen groeiende belangstelling merkbaar is voor middelpuntvliedende voorstellen en formules, versterkt de samenhorigheid van het gevestigde machtscentrum, waartoe ook de vakbonden en de industriële concerns behoren.
Over de kernsectoren van de Belgische economie beslissen nu trouwens buitenlandse raden van bestuur. Dàár wordt over België en zijn toekomst het laatste woord gesproken, niet in de Wetstraat. Die buitenlandse groepen die geen communautaire "avonturen" dulden, hebben hun royaal gehonoreerde vertrouwenslieden in de Belgische bestuursorganen.
Het staatsbehoudende front heeft geen revolutionaire tegenspeler te duchten. De nationalistische familie is zwaar verdeeld en weerloos. Het cordon sanitaire zet Vlaams Belang buiten spel. De Nieuw-Vlaamse Alliantie zit als nietig aanhangsel ingekapseld in een partij, waar Vlaamse onafhankelijkheid niet aan de orde is. Het establishment controleert de politieke bewegingen en houdt ze binnen de perken van wat het cenakel van de machthebbers gedoogt.
Er is vooralsnog geen dreigend strijdrumoer hoorbaar.

Manu Ruys
Voormalig hoofdredacteur van De Standaard

STANDPUNT VAN DE NEDERLANDSTALIGE AFDELING VAN DE NATIONALE RAAD BETREFFENDE VOORSTELLEN DIE DE ORDE VAN GENEESHEREN AANBELANGEN

Op 20 januari 2007 nam de Nederlandstalige Afdeling van de Nationale Raad van de Orde van geneesheren kennis van het door de Commissie voor Sociale Aangelegenheden van de Senaat aanvaarde wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de gezondheidszorgberoepen en tot vaststelling van de algemene beginselen voor de oprichting en de werking van de Orden van de gezondheidszorgberoepen, alsook van het aanvaarde wetsvoorstel tot oprichting van een Orde van artsen.
De Nederlandstalige Afdeling is verbaasd en kan niet aanvaarden dat artsen die hun voornaamste beroepsactiviteit uitoefenen in een Vlaams-Brabantse gemeente met taalfaciliteiten, zich kunnen inschrijven op de lijst van de Provinciale Raad van Waals-Brabant.

In het belang van een kwaliteitsvolle en continue dienstverlening aan de patiënt meent de Nederlandstalige Afdeling dat alle artsen die in éénzelfde provincie hun voornaamste beroepsactiviteit uitoefenen, gebonden moeten zijn aan dezelfde territoriale regels en plichten.
Derhalve is de Nederlandstalige Afdeling unaniem van oordeel dat imperatief in de tweede alinea van het artikel 9 van het aanvaarde wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de gezondheidszorgberoepen en tot vaststelling van de algemene beginselen voor de oprichting en de werking van de Orden van de gezondheidszorgberoepen, de woorden "Onverminderd andersluidende bepalingen in een wettelijke regeling die de Orde van een specifieke categorie bedoeld in artikel 3, § 1, betreft" dienen te worden weggelaten.

Voor de Nederlandstalige Afdeling,
Professor Dokter Walter MICHIELSEN
Ondervoorzitter van de Nederlandstalige
Afdeling van de Nationale Raad

DEBAT HERVORMING VAN DE ORDE DER GENEESHEREN

dinsdag 13 februari 2007 in het GC De Markten te Brussel

Samenvatting: het wetsontwerp tot hervorming van de Orde der Geneesheren, dat door de senaat goedgekeurd werd, bevat een taalregeling voor Vlaams-Brabant die voor de meeste Vlamingen onaanvaardbaar is. Er zijn ook bezwaren tegen de unitaire structuur van de Hoge Raad voor deontologie. De werkbaarheid van de zware procedures wordt in vraag gesteld. Als besluit wordt de hoop uitgedrukt dat dit wetsontwerp in zijn huidige vorm niet zal goedgekeurd worden door de Kamer van volksvertegenwoordigers en dat er verder zal gewerkt worden aan een betere wet.

Op 1 februari 2007 keurde de senaat een wetsontwerp van de senatoren Patrik Vankrunkelsven en Annemie Van de Casteele goed tot oprichting van een Hoge Raad voor deontologie en de hervorming van de Orde van artsen. Nadat het Doktersgild Van Helmont, het VGV en nog andere instanties ernstige bezwaren hadden geuit tegen de taalregeling van dit wetsontwerp, stelde Patrik Vankrunkelsven ons voor hierover een debat te organiseren.
Het debat werd op deskundige wijze geleid door Dhr. Chris De Nijs, redacteur arbeid en sociale zaken voor het VRT-TV journaal.

Na een korte inleiding door Robrecht Vermeulen, voorzitter van het Doktersgild Van Helmont, gaf senator Patrik Vankrunkelsven ons zijn visie op de noodzaak van dit wetsontwerp. De Orde der Geneesheren werkt volgens het KB nr 79 van 1967 en moet aangepast worden aan de veranderde maatschappelijke toestand. De werking moet meer doorzichtig en democratisch zijn. De code moet waken over de kwaliteit van de zorgen en het doelmatig gebruik van de beschikbare middelen en niet langer over de waardigheid van het medisch beroep. Voor het tuchtrecht moet er gezorgd worden voor meer uniformiteit tussen de verschillende provinciale raden. De klager moet gehoord worden en moet ingelicht worden over het resultaat van zijn klacht. Een Hoge Raad voor deontologie voor alle gezondheidszorgberoepen is noodzakelijk omdat de deontologie niet meer een exclusieve zaak van artsen mag zijn. De taalregeling, waarbij artsen uit Vlaams-Brabantse gemeenten met taalfaciliteiten mogen kiezen voor inschrijving op de lijst van Waals-Brabant heeft hij met tegenzin aanvaard. Hij meent dat het ganse wetsontwerp niet mag mislukken omwille van dit communautaire probleem. Dat de Raad van State hierover een negatief advies gegeven heeft, sterkt hem in de overtuiging dat dit deel van het wetsontwerp achteraf zal vernietigd worden door het Arbitragehof.
Senator Christel Geerts heeft mede het wetsontwerp ingediend en ze meent dat de bezwaren tegen de taalregeling niet opwegen tegen de grote verbetering die dit wetsontwerp kan brengen.

Senator Mia De Schamphelaere ziet heel wat positieve zaken in het wetsontwerp en heeft er constructief aan meegewerkt. Ze betreurt dat de indieners onvoldoende standvastig geweest zijn en op het laatste moment gezwicht zijn voor de Franstalige eisen inzake de Vlaams-Brabantse gemeenten met taalfaciliteiten. Door die toegeving geldt de transparantie en het recht op informatie niet voor de Vlaamse patiënten uit die gemeenten.
Volksvertegenwoordiger Koen Bultinck ziet een aantal positieve aspecten. Gezien er fundamentele verschillen bestaan in de opvattingen over deontologie tussen Vlaanderen en Franstaligen opteert hij voor een volledige splitsing in een Vlaamse en Franstalige Orde van artsen en Hoge Raad voor deontologie. De oprichting van een unitaire Hoge Raad voor deontologie beschouwt hij als federale recuperatie van gemeenschaps-bevoegdheden.
Professor Walter Michielsen, ondervoorzitter van de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren heeft verschillende bezwaren niet enkel tegen de communautaire aspecten van het wetsontwerp. Hij betwijfelt het nut van een Hoge Raad voor deontologie en meent dat de taak van die Hoge Raad even goed kan uitgeoefend worden in het kader van de wet op de patiëntenrechten en door de nu reeds bestaande commissies. Door de oprichting van een Hoge Raad voor deontologie en de hervorming van de Orde van artsen wordt een loodzware procedure gecreëerd die in de praktijk niet zal kunnen werken. Hij legt uit hoe de persmededeling van de Nederlandstalige afdeling van de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren tot stand gekomen is en gepubliceerd werd.
De Heer Luc Deconinck, voorzitter van de v.z.w. De Rand hekelt de miskenning van de rechten van de Vlaamse patiënten in Vlaams-Brabantse gemeenten met taalfaciliteiten en de uitholling van een aantal exclusief Vlaamse

bevoegdheden. Hij heeft ernstige twijfels bij de mogelijkheid om, eenmaal de wet gestemd is, de gewraakte taalregeling voor de faciliteitsgemeenten te laten vernietigen door het Arbitragehof. Als jurist heeft hij bedenkingen bij de ingewikkelde wetgeving die zou gecreëerd worden.
Er volgt een levendige discussie waarbij vooral de bezwaren tegen de taalregeling en tegen de ingewikkelde procedures herhaald worden. De vrees wordt geuit dat de slechte taalregeling voor de artsen in Vlaams Brabant zal gebruikt worden door Franstaligen uit andere beroepen om dezelfde voorrechten op te eisen.

In zijn besluit zegt Robrecht Vermeulen dat dit wetsontwerp positieve kanten heeft, maar ook ernstige tekortkomingen. De taalregeling voor de artsen uit de Vlaams-Brabantse gemeenten met taalfaciliteiten is een ernstige schending van de rechten van de Vlaamse artsen en patiënten en druist in tegen de grondwettelijke indeling van het land in gemeenschappen en gewesten. Of dit achteraf kan rechtgezet worden door een procedure bij het Arbitragehof is twijfelachtig. Ook de bezwaren tegen de loodzware administratieve regeling moeten ernstig opgevat worden. Om al die redenen hoopt hij dat het Parlement dit wetsontwerp in zijn huidige vorm niet zal goedkeuren. Er zal in een volgende legislatuur moeten verder gewerkt worden aan een betere wet.
De avond werd besloten met een receptie waarbij alles nog eens in vriendschappelijke sfeer doorgepraat werd.

Robrecht Vermeulen

EEN FOD MONOPOLISEERT WAT NATIONAAL IS EN HERFEDERALISEERT WAT REGIONAAL IS!

In de Artsenkrant van 16 maart 2007 lees ik “Overheid trekt wachtdiensten naar zich toe”. Het FOD Volksgezondheid probeert onder de werknaam Mediga (Médicins de Garde en dus niet Mediwacht) een zoveelste staatsnationaal monopolie vol dirigisme uit te bouwen.
Het bestaande Mediwacht.be, een zuiver Vlaams initiatief waarvoor Domus Medica belangstelling heeft, wordt gewoon genegeerd.

In zijn inleiding op het jaarverslag (2005) van de Federale Overheidsdienst voor Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu, (FOD-VVL) schrijft de voorzitter dat zijn dienst een federaal coördinerende functie vervult op internationaal vlak voor zijn verschillende materies. Men vergeet hierbij dat Vlaanderen voor zijn eigen bevoegdheden zoals bijvoorbeeld preventieve geneeskunde, ook internationaal zijn eigen rechten heeft (In Foro Interno In Foro Externo = de autonome bevoegdheden van Vlaanderen gelden ook internationaal).

Datzelfde jaarverslag staat bol van federale recuperatie van deelstaatbevoegdheden en van nationale drang tot monopoliseren van nog niet gesplitste bevoegdheden.

In een Interministeriële Conferentie Volksgezondheid (IMC) - met de 9 ministers Volksgezondheid zit de zaal rap vol - werd het initiatief genomen voor een Nationaal Voedings- en Gezondheidsplan.
Eetniealles (geen typefout!), een informatief spel over voeding voor 18- tot 35-jarigen, een samenwerking tussen NUBEL, UCL en een Waals artiest, werd met nationaal geld ontwikkeld. Nationaal geld voor een gedefederaliseerde bevoegdheid.
Gezonde voeding is nu juist een van de 5 Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. De Logo’s (Lokaal Gezondheidsoverleg) werden opgericht en gesubsidieerd door de Vlaamse deelstaatregering om deze doelstellingen te verwezenlijken.
De hatelijke tweetalige affiche over handhygiëne kon natuurlijk niet ontbreken in dit jaarverslag.

Dezelfde IMC wil de diverse bevoegdheden op gebied van Geestelijke Gezondheidszorg op de verschillende bestuursniveaus coördineren. Een speciale werkgroep ‘zelfmoord’ werd opgericht. Nochtans is dit geen federale bevoegdheid.
Minister Vervotte lanceerde vrij recent en met meer rechten, want wel binnen haar bevoegdheid, een eigen preventiecampagne zelfmoord en depressie, als zesde Vlaamse gezondheidsdoelstelling voor de Logo’s.

Ook in het beleidsdomein leefmilieu en transport wordt er volop Belgisch gecoördineerd en tiert de federale recuperatie welig. Het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid bepaalt als enige Belgische structuur het Belgisch standpunt tijdens internationale vergaderingen.
Ik ben benieuwd wat het Belgisch standpunt voor Fijn Stof was gedurende de afgelopen warme maartdagen tijdens het Vlaamse smog-alarm!

Volgens het jaarverslag verzorgen de diensten van de voorzitter zelf de internationale betrekkingen. Eerst worden de violen tussen de verschillende nationale actoren (Gemeenschappen, Gewesten, FOD’s en DG’s, experts en beleidsmakers) gelijkgestemd. Zo spreekt België met één weldoordachte stem op de internationale fora! Zeker voor de regelgeving op Europees niveau zou dit belangrijk zijn!

FOD-VVL heeft dus duidelijk geen kaas gegeten van de subsidiariteitstoets , waarbij elke Europese maatregel of regelgeving over een gedefederaliseerde bevoegdheid moet getoetst worden tot in het laagste beslissingsniveau, de autonome deelstaat Vlaanderen.

De FOD –VVL bericht dus arrogant en openlijk over zijn verwezenlijkingen in zijn jaarverslag 2005. Een kritische lezer doorziet de bedoeling of voor de Latinisten:"Luce clariora sunt nobis tua consilia"!

Dirk Van de Voorde
Huisarts, Voorzitter Logo Zuiderkempen

KUNST IN VLAANDEREN, EEN VAUDEVILLE IN TWEE AKTEN: DE UITWIJZING VAN LODEWIJK VAN GRUUTHUSE NAAR NEDERLAND EN DORA JANSSEN WEIGERT REPATRIËRING NAAR VLAANDEREN.

Eerste Akte: Bert, waer bestu (ge)bleven? De kroniek van een enkele reis naar Den Haag.

Het zit Brugge de laatste tijd niet mee: Club speelt slecht, Gruuthuse vertrekt naar Den Haag en het tijdelijke paviljoen van Toyo Ito wordt eeuwigdurend erfgoed. Inderdaad komt een ongeluk nooit alleen.
Lodewijk van Gruuthuse (1422 – 1492) was ongetwijfeld de meest beroemde telg uit zijn familie. Hij was geen machtig burger of rijke handelaar maar behoorde als militair bevelhebber tot de topadel rond hertog Filips de Goede. Zijn groot prestige en rijkdom kwamen vooral tot uiting in de schitterende bibliotheek die hij bij leven uitbouwde: 162 handschriften met meer dan 200 teksten. Alleen de bibliotheek van zijn leenheer was omvangrijker. Deze handschriften waren toen reeds bijzonder kostbaar: een met miniaturen verlucht exemplaar vertegenwoordigde de waarde van een stenen huis. Het grootste deel van de bibliotheek kwam in het bezit van Lodewijk 12 (nu in de Bibliothèque Nationale te Parijs). Enkel het Gruuthuse-manuscript of het liederenhandschrift bleef in handen van de familie. In de 16de eeuw sterft het geslacht Gruuthuse uit en komt het document uiteindelijk terecht bij de adellijke familie van Caloen. Het was tenslotte de Brugse kanunnik Carton die in 1835 het manuscript en de unieke waarde ervan ontdekte.
Het liederenhandschrift bestaat uit de samenvoeging van drie delen. Deel 1 bevat 7 gebeden en in deel 3 staan 16 allegorische gedichten. Het tweede deel is het eigenlijke liedboek met 147 liederen met muzieknotatie.
De beroemde liederen "Egidius waer bestu bleven", "Aloeette, voghel clein" en "Wi willen van den kerels zinghen" behoren tot de belangrijkste en oudste Middelnederlandse lyriek van onze literatuurgeschiedenis.(1)
Deze inleiding om U duidelijk te maken dat het hier niet gaat om rommel in onbekend privé-bezit maar om onvervreemdbaar Vlaams erfgoed, dat bijgevolg Vlaanderen nooit had mogen verlaten.

Hieronder volgen 4 aankoopscenario's:

Scenario 1: "De Vlaamse gemeenschap koopt het handschrift en geeft het in bewaring te Brugge waar het thuis hoort."
Het topstukkendecreet bestaat sedert 2003. Kunstwerken die op deze lijst belanden mogen zonder de toestemming van de overheid het land niet verlaten waarbij de Vlaamse Gemeenschap een recht op aankoop krijgt. Actueel staan op deze lijst alleen 17de eeuwse schilderijen. Het wereldberoemde manuscript komt op deze lijst niet eens voor. Minister Bert Anciaux wist van de transactie niets af. Omdat het "reeds in het buitenland was kan ik het niet aankopen" gaf hij als antwoord op een interpellatie in het Parlement. Doch het werd pas echt buitenlands bezit op het ogenblik dat de koop gesloten werd. Voorheen was het 2 jaar uitgeleend en het is billijk dat de koper het recht heeft om de aangeboden koopwaar vooraf grondig te onderzoeken.

Scenario 2: "De federale regering koopt het manuscript en geeft het in bewaring bij de Koninklijke Bibliotheek te Brussel."
Maar hier zwaait Marc de scepter. Aangezien hij staat geparkeerd op een zijspoor in afwachting van een Europees mandaat zal Gruuthuse hem worst wezen. Het devies van de heren van Gruuthuse "Plus est en vous" is duidelijk niet het zijne. De Koninklijke Bibliotheek (KB) die het manuscript kreeg aangeboden doet een belachelijk laag bod. Inderdaad heeft het manuscript door het ontbreken van miniaturen geen topwaarde maar een bod van minstens 1 miljoen euro was hier zeker gerechtvaardigd. Maar vooral toont de KB zich bijzonder weinig slagvaardig. Waarom deed de KB geen beroep op de Koning Boudewijnstichting of de Nationale Loterij? Heeft zij de cultuurhistorische waarde onderschat van dit "Vlaams" document door gebrek aan leeservaring? Nochtans beschikte de KB over voldoende tijd (2 jaar) om haar goede slag te doen.

Scenario 3: "De stad Brugge koopt het manuscript met de hulp van sponsors."
Het manuscript werd in Brugge echter nooit aangeboden omdat de Koolkerkse tak van de familie van Caloen in Brussel woont en nog maar weinig affiniteit heeft met Brugge. In 2001 heeft Brugge nochtans gepoogd een handschrift uit de Gruuthusebibliotheek te verwerven op een veiling bij Sotheby's. De slagvaardigheid was er, maar drie weken waren nu eenmaal te kort om de financiering van 1,75 miljoen euro rond te krijgen. Dit inspireerde echter de familie van Caloen niet veel. Of waren ze teleurgesteld dat Brugge het kasteel "Ten Berghe" niet spontaan heeft aangekocht?

Scenario 4: "De Koninklijke Bibliotheek in Den Haag koopt stiekem het manuscript aan"
François van Caloen onderhandelde zeer discreet met de KB in Den Haag en bij zijn overlijden in 2006 verkoopt zijn zoon het manuscript. Als bij toeval wordt in een artikel in de geschiedenisreeks "Brugge van toen" bevestigd dat het handschrift reeds maanden in Den Haag is. Er wordt alarm geslagen en de KB in Den Haag haast zich om de aankoop toe te geven. De slagvaardigheid en de tijd (2 jaar) om sponsors te vinden was rond.
Had de KB in Den Haag zich toch niet wat meer collegiaal moeten opstellen t.o.v. Vlaanderen aangezien ze goed wisten dat ze een onvervreemdbaar topstuk aan het ontfutselen waren? Hoe zou Nederland reageren als het omgekeerde zou gebeuren met een Rembrandt? Verbergt de uitspraak "er zijn veel Van Goghs, maar er is maar één Gruuthuse" niet een beetje te veel inhaligheid, mevr. Anne Korteweg? Vol van wroeging belooft men dit goed te maken met een tentoonstelling in Brugge.

Besluiten:
Arm en simpel Vlaanderen! Waarom is ons incasseringsvermogen toch zo groot? Omdat we 's morgens even opschrikken bij slecht nieuws, 's middags treedt reeds de berusting in en 's avonds zijn we het voorval vergeten. Totale amnesie kenmerkt de volgende dag zodat de geschiedenis zich eindeloos kan herhalen. Zo is het immers altijd geweest. Met te benadrukken dat het manuscript in" zeer goede handen" is, wassen onze excellenties enkel hun handen in onschuld. Aan de excellenties Bert, Marc en Guy: kijk toch wat beter uit wanneer onvervreemdbaar Vlaams erfgoed ons geniepig ontfutseld wordt in plaats van ons een Vlaamse Precolumbiaanse verzameling, vreemd aan onze volkscultuur, te schenken die Brussel toch nooit meer zal verlaten. En Prof. Simons (2) welke argumenten U ook bovenhaalt, de enige goede handen waren alleen Vlaamse handen.
En als U, mevr. Korteweg, een beetje bibliofiel eergevoel bezit dan kiest U de Kortste Weg en geeft het eenvoudig terug aan Vlaanderen want U kocht het van iemand die duidelijk zijn Vlaamse afkomst is vergeten. Steek het handschrift in een of ander verdrag over de uitdieping van de Schelde of over de aanleg van de IJzeren Rijn. Traditioneel is Vlaanderen steeds bereid om voor grote infrastructuurwerken de helft meer te betalen dan de oorspronkelijke prijsofferte. Kiest U evenwel voor de Lange Weg, mevrouw Korteweg, dan zal Kathleen het Egidiusvignet op onze autowegen als tol heffen en zal het Kerelslied in de grensgebieden uitgezonden worden teneinde onze lieve noorderburen dagelijks te herinneren aan deze legale kunstroof en dit zolang U niet berouwvol tot inkeer bent gekomen.

Eens te meer blijft Brussel het centrum voor de opvoering van Vlaamse drama's: terwijl Gruuthuse er vertrekt, blijft Dora Janssen er definitief.

Bronvermelding:

1. Egidius waer bestu bleven. J. D. Janssens, V. Uytterspot en L. Dewachter Uitgeverij Davidsfonds, Leuven 1992 ISBN 90-6152-798-8
2. Hoogleraar Emeritus aan de universiteiten van Antwerpen en Leuven en hoofdbibliothecaris van de Universiteit Antwerpen in zijn opiniestuk in de Standaard 19.02.07

Tweede Akte: Dora Janssen, de slimste vrouw. De transfer van 8 miljoen Euro naar Brussel.
Verzamelen is in Vlaanderen, naast de duivensport en biljarten bij de ouderen, skaten en uitgaan bij de jongeren, de meest geliefkoosde bezigheid. Voor velen is verzamelen dan ook een vorm van sublimatie om de meest perfecte verzameling uit te bouwen en het laatste ultieme stuk op te sporen. Het zijn doorgaans eenzaten die diepgebogen met een monocle postzegels en munten bestuderen en rommelbeurzen zijn hun geliefkoosde biotopen. Zo ben ik zelf steeds een verwoed verzamelaar geweest van alles waar meer dan 1 stuk van bestaat. Zo verzamelde ik in illo tempore braakballen van uilen teneinde deze inhoudelijk te ontleden. Dit baanbrekend werk werd plots door een huishoudelijke ingreep vroegtijdig ten einde gebracht. Maar goed, ik dwaal af. De meer gegoeden houden zich op in veilinghuizen en nemen met een pseudo-kennersblik, ernstig en fluisterend de catalogus door. Voor de topklasse is ons continent te klein. Zij wijken uit naar een ander continent dat meteen groot genoeg is om ten eeuwige dage te voldoen aan de verzamelhonger. Vergelijk eens de beperkte verzameloppervlakte voor Matchbox: u zou reeds na 1 jaar voldaan zijn.

Zo is de verzameling van Dora en Paul Janssen verworven tussen 1965 en 2000 en omvat zij een fragmentarisch samengestelde collectie van 350 kunstwerken van topkwaliteit. Zij omspant 30 eeuwen Amerikaanse beschavingen waarbij de Maya uit Mexico en het Andesgebergte bijzonder sterk zijn vertegenwoordigd. De edelsmeedkunst, met talrijke gouden sieraden, behoort beslist tot één van de hoogtepunten van deze verzameling.

In een weekblad (1) verklaart U, Mevrouw, dat Uw collectie in Brussel moet terecht komen "omdat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen, België en Europa is maar vooral omdat die stukken een deftig onderkomen verdienen en het Jubelparkmuseum kon dat bieden". Alsof buiten Brussel, Vlaanderen een museumloze woestijn is, enkel bevolkt met heemkundige verzamelingen bestaande uit oude ploegen, eggen, dorsvlegels en ander landbouwkundig alaam ter illustratie van onze roemruchte Vlaamse geschiedenis! Het enige andere Vlaamse museum was blijkbaar het Uwe, gebouwd als een Oud-Amerikaanse graftombe onder de woning te Vosselaar.
Waarom toch Brussel en niet Antwerpen, Mevrouw?

Even de vaderlandse geschiedenis opfrissen. Antwerpen behoorde in de 15de en de 16de eeuw, onder de hertogen van Bourgondië, tot het hertogdom Brabant en groeide uit tot één van de welvarendste handelssteden van Europa: de zgn."Gouden Eeuw".
Ook Antwerpen heeft zijn "Gouden Eeuw" ondergebracht in weergaloze musea, waaronder het Etnografisch Museum (EM) wereldfaam geniet.
Misschien bent U niet vertrouwd met de collectie? Een overzicht.
Het EM werd in 1952 opgericht als voortzetting van het toenmalige Museum voor Oudheden gevestigd in het Vleeshuis en in 1988 gehuisvest in een geklasseerd 19de eeuws pand aan de Suikerrui. Binnen de grote afdelingen (Afrika, Oceanië, Amerika en Azië) zijn ensembles uitgewerkt die de nadruk leggen op belangrijke culturele eigenheden van een volk of gebied. Voor Amerika zijn 3 grote ensembles uitgewerkt: de indianen van Noord-Amerika, de Precolumbiaanse cultuur en de indianen van Zuid-Amerika. Bij het opstellen van de museumverzameling is er veel aandacht geschonken aan de artistieke presentatie.
Tot de wereldtop behoren: het voorouderbeeld Singita van de Hemba uit Congo (mascotte van het museum), de Bardo-torens uit Nepal, de rolschildering van Lhasa eveneens uit Nepal en de unieke 54-delige miniaturenreeks over de Sarvavid Vairocana Mandala uit China.(2)
Zoals U ziet, Mevrouw, loopt de samenstelling van de Amerika-afdeling parallel met Uw verzameling. Het Volkskundemuseum kan snel verhuizen naar het Museum aan de Stroom (MAS) waarna het EM grondig zal verbouwd worden teneinde Uw collectie een "deftig" onderkomen te bieden.

Waarom zouden we ons echter zorgen maken? Er zijn immers 3 waarborgen die op waterdichte wijze deze collectie toewijzen aan Vlaanderen.
Sedert 2001 komen de erfenisrechten toe aan de gewesten. Zo wenste mevrouw Janssen haar erfenisrechten te betalen in natura met 330 stukken, slechts een deel van haar wereldberoemde Precolumbiaanse verzameling, en werd het effectief Vlaams erfgoed.
Een tweede gegeven is dat zij door Paul Van Grembergen in 2004, kort na het overlijden van haar echtgenoot, werd benoemd als Bestuurder in de "Raad voor het behoud van het roerend cultureel erfgoed".
Het laatste gegeven is de herinrichting van het Etnografisch Museum.

U leest het duidelijk: een "schenking" van Vlaams erfgoed door een Bestuurder die het behoud ervan eveneens voor Vlaanderen voorstaat aan het verbouwde Vlaamse EM. Driewerf Vlaams en toch gaat het fout en dan vliegt de blauwvoet met storm op zee!
Het blijspel wordt een drama vaudeville met als protagonisten: Bert Anciaux, Didier Reynders, Dirk Van Mechelen en Dora Janssen. Laat mij de protagonisten voorstellen.
Dora Janssen die met een uitgekookt scenario de goedgelovige Vlaamse Gemeenschap heeft gestrikt om haar successierechten te laten aanvaarden in natura die bovendien vreemd zijn aan onze Vlaamse cultuurgeschiedenis.
Didier Reynders die met een nieuwe interpretatie de wettekst in 2006 veranderde en met terugwerkende kracht bekwam dat haar verzameling legaal in een federale instelling belandde en dit in naam van het nationale belang.
Bert Anciaux (Sport en Cultuur) die akkoord gaat met haar handelwijze.
Dirk Van Mechelen (Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening) voor wie het gelijk is of de verzameling naar Antwerpen of Brussel gaat zolang Dora Janssen maar tevreden is, en die via een stichting van openbaar nut haar erfgenamen financieel begunstigt in een volgende successieronde. Bovendien behoren de gegenereerde opbrengsten van 100.000 bezoekers toe aan Vlaanderen.
En zij is méér dan tevreden! Dikwijls heeft zij verklaard dat haar verzameling nooit naar Vlaanderen komt en nu al een onvervreemdbaar deel uitmaakt van de reeds bestaande Precolumbiaanse verzameling van het Jubelparkmuseum te Brussel, volmondig gesteund door de directrice Anne Cahen-Delhaye. Bovendien dreigt ze voortdurend haar verzameling vooralsnog te verkopen in het buitenland indien aan haar eisen niet voldaan wordt.

Er kan einde april op Vlaams niveau maar één beslissing vallen: deze collectie komt onvoorwaardelijk en integraal in Vlaams bezit en beheer. Mevrouw Dora Janssen zal haar uitgebreide kennis, opgedaan tijdens de uitbouw van haar verzameling, met genoegen ter beschikking stellen voor het beheer ervan.
En aan mevr. Cahen-Delhaye stel ik voor de vrijgekomen ruimte te besteden aan de 50ste verjaardag van de Expo 58. Ik stel haar mijn wereldberoemde collectie memorabilia ter beschikking waaronder de topstukken: het eerste onbreekbare bord, een zijden sjaal bedrukt met het Expoplan en tenslotte de volledige collectie lepeltjes verworven met punten van het verbeterde Expobrood. Het brood zelf ontbreekt helaas in mijn collectie.

Utopia?
"Een kaart van de wereld waarop Utopia niet voorkomt is de moeite van het bekijken niet waard." (Oscar Wilde)

Bronvermelding:
1. Humo 13 maart 2007 blz. 162 laatste paragraaf
2. Etnografisch Museum Antwerpen. Ludion n.v. Cultura Nostra-Brussel 1991, Frank Herreman, Mireille Holsbeke en Jan Van Alphen. Gemeentekrediet ISBN: D/4907/1991/1

Jan Dockx

KORTE BERICHTEN

ZIT VLAANDEREN STRAKS ZONDER HUISARTSEN?

Volgens de voorzitter van de Vlaamse huisartsenvereniging Piet Van den Bussche, dreigt er in sommige regio's in Vlaanderen een tekort aan huisartsen te ontstaan.
Dit heeft, zegt Dr. Louis Ide, ondervoorzitter N-VA niets te maken met een te beperkt contingent, dat meermaals door de federale regering, onder druk van de P.S. werd aangepast.
Vlaanderen voerde sedert 1998 een ingangsexamen in dat de instroom van studenten geneeskunde beperkte. Franstalig België nam geen initiatief en het overschot aan artsen werd netjes opgenomen in het nieuwe uitgebreide contingent. Binnen het Vlaamse contingent kiezen echter te weinig afgestudeerde artsen voor huisartsgeneeskunde.
Indien wij bij ons voldoende gemotiveerde huisartsen willen overhouden, moet het beroep van huisarts dringend aantrekkelijker gemaakt worden. Vlaanderen is vragende partij om de huisarts als spilfiguur in de gezondheidszorg te bewaren.
Wij hebben dus dringend nood aan een beleid dat ons alle instrumenten in handen geeft om onze eigen visie op de gezondheidszorg in praktijk om te zetten.

R. Lenaerts

ARM EN DIK

Franse onderzoekers bestudeerden de relatie tussen overgewicht en socio-economische omstandigheden: zij publiceerden de resultaten in de "Bulletin épidémiologique hebdomadaire" van 30 januari 2007. (Artsenkrant nr. 1817 - 27.02.2007)

Zij onderzochten twee representatieve stalen van middelbare scholieren in Val-de-Marne en schatten overgewicht en obesitas in door hun BMI te berekenen. Zij volgden meer dan 1.000 leerlingen in 1998 en 960 in 2005 tussen 10 en 18 jaar oud met het oog op de evolutie van de prevalentie van overgewicht tussen beide vermelde jaren.

De resultaten toonden dat de globale prevalentie van overgewicht stabiel bleef tussen 1998 en 2005, doch dat ze toenam bij kinderen van arbeiders (16,4 naar 31,1 %) en handelaars (14,4 naar 26 %). De prevalentie daalde bij kinderen van ouders uit de middenklasse (19,1 naar 10,9 %). Een stijging van de prevalentie werd ook waargenomen als de vader afkomstig was uit een Maghrebland (18 naar 30,1 %) of uit een land buiten Europa of Afrika (13,1 naar 23,3 %).
De analyse toont aan dat kinderen uit een lagere socio-economische klasse een hoger risico lopen op overgewicht dan kinderen uit een hogere klasse.

E.P.

BTW-TRANSFERS

Niet alleen de verkeersboetes zorgen voor een bijkomende transfer van Vlaanderen naar Wallonië. Nu blijkt ook dat wij via de BTW de emancipatie van Wallonië in een verkeerd begrepen "solidariteit" bemoeilijken.
Inderdaad, zoals de fractieleider van de SP.A, Dirk Van der Maelen (DS 27-12-06) kon vaststellen is er ook in de BTW-aanslag op de woningbouw een belangrijk transfer van Noord naar Zuid.

De cijfers (Ministerie van Financiën):

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1	100%	70%	30%
2	25%	<6%	<1%

[1] controle van de waarde van de uitgevoerde werken
[2] met als gevolg verhoogde BTW aanslag

Alle Belgen moeten gelijk zijn voor de BTW- wet zegt Van der Maelen. Natuurlijk: dat weet het kleinste (democratisch) kind. De vraag is alleen maar of hij het niet alleen weet, maar ook de daad bij het woord zal voegen.

Jan Peremans

HET RODE KRUIS

We berichtten reeds eerder over de perikelen rond het Rode Kruis: enerzijds wil de Vlaamse afdeling niet meer opdraaien voor de systematische tekorten van de Franstalige afdeling en wil zij een eigen rechtspersoonlijkheid bekomen, anderzijds wil de nationale voorzitter, prinses Astrid, het streven naar autonomie van de Vlaamse afdeling blokkeren. (Periodiek Nieuwsbrief jan. 2001, p. 7 en Periodiek juli 2006, p. 18)

In februari ll. kwam het tot een nieuw incident, toen de Vlaamse afdeling besliste de samenwerking met Stefanie Rutten, de persoonlijke assistente van prinses Astrid, stop te zetten. (Persberichten van 3-6 maart' 06) Als officiële reden werd opgegeven haar gebrekkige taakinvulling in verhouding tot de verloning, doch het is duidelijk dat de reden ook (vooral) te maken heeft met de remmende invloed van het

CITATEN

Ik geef u op een blaadje: als je morgen Linkebeek of Kraainem bij Brussel voegt, dan zit het spel weer op de wagen en krijg je *boel* in Dilbeek, Tervuren en Overijse, om van Zaventem nog maar te zwijgen. Dus ik zeg neen. Je moet, en ik heb het over Pascal Smet, onvoorspelbaar naïef of zeer weinig vertrouwd met de situatie buiten Brussel zijn om dat gevaar niet in te zien. Grondgebied sta je trouwens pas af als je in open veld verslagen wordt.

Annemie NEYTS - BRUSSEL DEZE WEEK - 08/02/2007

Er moet een dotatie komen die alleen geldt voor de koning, diens opvolger en eventueel diens weduwe. En de onrechtstreekse, verborgen of sluikse overheidssubsidies aan de andere leden van de koninklijke familie moeten met tak en wortel worden uitgeroeid.

Peter VANDERMEERSCH- DE STANDAARD - 19/02/2007

De werkloosheid bedraagt in Wallonië het dubbele van die in Vlaanderen, in Brussel zelfs het driedubbele. Theoretisch is het denkbaar dat hemelsbrede verschil centraal te beheren en van daaruit een gediversifieerd beleid te voeren dat op de specifieke noden van ieder deelgebied is toegesneden. Alleen: dat proberen we nu al decennia en het resultaat is dat de verschillen steeds verder oplopen.

Bart STURTEWAGEN - DE STANDAARD - 26/02/2007

hof op het autonomiestreven van de Vlaamse vleugel.
Stefanie Ruttten spande een kortgeding aan tegen haar ontslag: de rechter kon niet anders dan vaststellen dat het onmogelijk was de zaak te behandelen omwille van tegengestelde standpunten van de advocaten van de Vlaamse en Franstalige afdeling.(DS 13.03.07)
Het verloop werd verder doorkruist door het ontslag van Guido Kestens, voorzitter van de Vlaamse afdeling, die Stefanie Rutten vóór twee jaar had aangeworven, en die zich nu onvoldoende gesteund voelde door zijn afdeling. Het standpunt van de Vlaamse vleugel tegenover Stefanie Rutten werd bevestigd door de Gemeenschapsraad, dit is de algemene vergadering van Rode Kruis Vlaanderen. (BELGA 18.03.07 en DS 19.03.07)
Volgens het voorlopig laatste bericht zou er binnen het Rode Kruis gewerkt worden aan een akkoord waarbij getracht wordt Rutten aan boord te houden doch waarbij ook de interne structuren zouden aangepast worden. (DS 30.03.07)

Eric Ponette

EEN WACHT MET PIT

Iedereen herinnert zich nog hoe de MUG van het AZ St. Maria te Halle (Brabant) mee in balans kwam met de splitsingstribulaties van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.
Welnu, de MUG werd een PIT of de Mobiele Urgentie Groep die vanuit het ziekenhuis te Halle zou functioneren werd vervangen door een Paramedisch Interventie Team.
De Artsenkring van Halle, bekend als een van de meest bedrijvige in haar soort, besloot dan ook haar jaarlijks, steeds weer druk bijgewoond symposium, aan de evaluatie van de PIT te wijden.
"De minister voor de Rand" Frank Vandenbroucke in hoogsteigen persoon liet zich na veel aandringen verleiden om deel te nemen aan een panelgesprek met Prof. Mark Sabbe, diensthoofd van de urgentiedienst van UZ Gasthuisberg, Mark Demesmaeker N-VA-volksvertegenwoordiger, de verantwoordelijke arts van het AZ St. Maria te Halle, een huisarts van de Kring, een arts van ULB Erasmus, daar vlak in de buurt, en een vertegenwoordiger van de wijselijk afwezige minister Demotte.

De immer stroeve De Vadder van de VRT wist zijn panel in toom te houden maar hoe bestond hij het om het publiek van circa 400-500 aanwezigen niet aan het woord te laten?
Het bleef dus al met al een lauwe bedoening. Minister Vandenbroucke is nu eenmaal geen Vlaming die op de strepen staat en de volksvertegenwoordiger van N-VA kon enkel oude koeien uit de gracht halen maar bracht geen nieuwe elementen aan.
Gelukkig was er Prof. Sabbe die haarfijn kon uitleggen waarover het nummer 100 of 112, de PIT en de MUG nu juist gaan.. Hij keek terecht wat meewarig neer op enige ondeskundigheid bij de rest van het panel. Het Nederlands van de ULB-collega en van de vertegenwoordiger van de minister droegen ook niet bij om enige klaarheid in het debat te brengen.
Het is duidelijk dat wanneer huisartsen, specialisten en ziekenhuis dit willen, er uit dit experiment wel voordeel kan gehaald worden. Leuven heeft ruime ervaring met PIT-toestanden en Halle kan dit verder uittesten.
Wallonië kreeg natuurlijk ook geld voor het opzetten van drie PIT-experimenten (evenveel als Vlaanderen, wie zei toch weer dat de wafelijzer politiek niet meer bestond?) maar de kas is daar weeral leeg vooraleer het hoofdproject in Luik-Liège ook maar van start ging. Wij zijn benieuwd wat hiervoor de wetenschappelijke verklaring wordt.
De lokale artsen (huisartsen, specialisten) hebben hopelijk begrepen dat zij zelf ook moeten investeren in kennis, vaardigheden en attitude, en dat zij een belangrijke bijdrage te leveren hebben om het bestaan van een PIT in Halle te rechtvaardigen.
De PIT-Halle is een goed experiment voor Vlaanderen. De Artsenkring-Halle verdient een grote pluim voor de organisatie van dit symposium.

C. Geens

BOIC

Tot hier toe was het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) een unitair bastion dat gekant was tegen defederalisering.
Doch op 12 februari ll. keurde het een statutenwijziging goed waarbij het de Vlaamse, Franstalige en Duitstalige sportliga's erkent als actoren in het Belgische sportlandschap. Het BOIC blijft echter vasthouden aan zijn unitair karakter. (BELGA 13.02.07)

Dit charme-offensief heeft als bedoeling een samenwerkingsakkoord te bekomen waarin alle partijen de plaats en de taken van het BOIC erkennen.
Dat is voor Vlaams minister van Sport, Bert Anciaux, te ver gegrepen: hij neemt het niet dat het BOIC samen met de federale overheid een coördinerende rol wil blijven spelen met weinig respect voor de Gemeenschappen. Bovendien wil hij dat het BOIC zijn directies afslankt en ergert hij zich er aan dat hun commerciële partners de

CITATEN

…het Congolese leger kwam onlangs nog maar eens in opspraak voor het schenden van de mensenrechten. En dan wil Flahaut een eredoctoraat geven aan het feitelijke hoofd van dat leger omwille van het democratiseringsproces in Congo…Ook dit incident is een perfecte illustratie van het volledig verschillend denken in Vlaanderen en Wallonië. Alle Vlaamse partijen kwamen woorden te kort om Flahaut te kapittelen, in Wallonië geen kik.

Eric DONCKIER - HET BELANG VAN LIMBURG - 28/02/2007

De opeenvolgende staatshervormingen, incluis Lambermont in 2000, hebben gemeenschappen en gewesten telkens dotaties toegekend. Dat werkt niet, want slecht beleid wordt niet afgestraft. Dat is een 'representation without taxation'.

Roger DILLEMANS - TERTIO - 28/02/2007

Zelfs als - in de ziekteverzekering bijvoorbeeld - de misbruiken de wereld uit zijn, dan moeten we nog bevoegdheden overdragen om een beter beleid te bewerkstelligen. Maatwerk is beter.

Yves LETERME - VOKA-TRIBUNE - maart 2007

In Vlaanderen moeten vooral 50-plussers en allochtonen meer werken. In Wallonië moeten meer jongeren aan een baan geraken. Geef Vlaanderen de kans om een beleid te voeren dat aansluiting biedt bij de kopgroep in Europa. En geef Wallonië de kans om zijn eigen beleid te voeren, met een eigen arbeidsmarkt- en werkgelegenheidsbeleid, een eigen fiscaal beleid, een eigen loonbeleid.

Urbain VANDEURZEN - VOKA-TRIBUNE maart 2007

sport gebruiken voor hun eigen welzijn. (DS 14.02.07)
Daarom stopt minister Anciaux tijdelijk met het uitbetalen van subsidies aan het BOIC, zolang er geen audit is gebeurd. Vlaanderen subsidieerde namelijk tot hier toe, via BLOSO, het BOIC voor de deelname aan een aantal buitenlandse activiteiten, zoals de Olympische Spelen en de Paralympics. (DS 08.03.07)

Eric Ponette

LA TRIBUNE DE BRUXELLES

Tolerantie en respect voor anderen − waarden, die de Vlamingen dagelijks voorgehouden worden door Het Hof en zijn acolieten – gelden niet voor Franstaligen. Zo worden in de 'Tribune de Bruxelles', een wekelijkse bijlage van 'La Dernière Heure', zeer regelmatig hatelijkheden opgevoerd ten opzichte van de Vlamingen in Brussel en de Rand, die onvoldoende genegen zijn zich naar hun wensen te conformeren. Brussel wordt er afgeschilderd als een louter Franstalige stad zonder enige verwijzing naar zijn Nederlandstalige wortels.

Deze bijlage wordt met goedkeuring van de commissievoorzitter Barroso en de Commissarissen Kallas en Wallström gratis rondgestuurd aan alle personeelsleden van de Europese Commissie. Gelukkig komt verzet hiertegen, o.a. van Mevr. Frieda Brepoels, Europees parlementslid (N-VA). De Commissie moet nu ook toegeven geen enkele kwaliteitscontrole te hebben uitgevoerd op dit schampschrift. Merkwaardig dat onze − zich zelf tot 'kwaliteitskranten' bevorderende – media hier zelf geen actie ondernemen en zelfs de Pascal Smetsen en Walter Zinzens aan het woord laten, die dit allemaal normaal en 'realistisch' vinden.

P.H. Jongbloet

COMMUNAUTAIRE VERSCHILLEN IN DIALYSE

Zoals gekend bestaan er twee vormen van dialyse: de centrumhemodialyse die in ziekenhuizen wordt uitgevoerd en de collectieve autodialyse (CAD) of peritoneale dialyse die uitgevoerd wordt thuis of in CAD-centra. De centrumhemodialyse is ongeveer 40 % duurder dan de peritoneale dialyse.

In de eerste helft van 2006 rekenden ziekenhuizen 323.189 dure hemodialyseforfaits aan; de Waalse provincies Henegouwen en Luik steken hier met kop en schouders boven uit.
Tegenover deze dure behandeling stonden slechts 126.778 forfaits voor de goedkopere peritoneale dialyse; hier scoren de provincies Oost- en West-Vlaanderen het hoogst.

De belangrijkste verklaring voor die praktijkverschillen zou niet van medische doch van financiële aard zijn en te maken hebben met beslissingen van de ziekenhuisbeheerders. (De Huisarts en DS 15.03.07)

Eric Ponette

SPEOS POLYGLOT

Speos is een volwaardige dochtermaatschappij van het overheidsbedrijf De Post en drukt de getuigschriften voor verstrekte hulp. Waarschijnlijk zullen de voorschriften nog volgen met hetzelfde drukprocédé en dus uiteraard ook te betalen zijn.
Wat mij steeds intrigeert is de herkomst van een naam. Komt dit 's nachts op als een plotse ingeving tijdens een of andere mythologische droom? Bestaat er een Griekse god Speos, de oerdrukker? Of is Speos een sterrebeeld, symbool voor de universele drukker?
Neen, de bedenker van de naam is eenvoudig een francofiele bedrijfshistoricus: Speos is geboren in een Frans wiegje als samentrekking van de namen van 2 oude Franse bedrijven. Om de rabiate Vlaming echter te slim af te zijn staat onder de naam: "Belgian Post Solutions" bedoeld als "Probably the best printer of the world".
Over welke 2 Franse bedrijven zou het gaan? Hier heerst grote onwetendheid: één bron verklaart "t'Is van de ik kan niet weten" en een andere taalkundig meer zuivere bron weet het ook niet, maar vindt dat deze informatie niet relevant is voor de taalproblemen die zich stellen.
Meteen is de toon gezet: wat te denken van een drukker die zelfs de herkomst van zijn eigen firmanaam niet kent? Wat een uitstraling! Wat een vertrouwen!
Daarom looft het VGV een prijs [(1)] uit voor wie als eerste dit raadsel oplost.

Over welke taalinbreuken gaat het?

Uiteraard de klassieke inbreuken die het VGV door en door kent: 200 Vlaamse artsen krijgen een Franstalige brief met overschrijving voor de bestelling. Het antwoord van Demotte kunnen we zo voorspellen: "een jammerlijke vergissing" en "het zal nooit meer voorvallen bla bla…"

De tweede inbreuk op de taalwetgeving is van een nieuw kaliber. De facturen die na levering verstuurd worden zijn tweetalig opgesteld. De toenmalige directeur van Speos rechtvaardigde tweetaligheid door te stellen dat de hoofdzetel van De Post in Brussel is gevestigd. Tevens argumenteerde hij dat Speos niet weet op welke wijze te communiceren met de Brusselse artsen. Dus dan maar tweetaligheid. Een andere bron bevestigde dat Speos de mosterd is gaan halen bij het omringende bedrijfsleven en hun gebruikelijke communicatie. Laat mij het eenvoudiger stellen: ik woon in Borgerhout en het overheersende taalgebruik is Marokkaans; dan is de bestuurstaal volgens de logica van Speos het Marokkaans. Zo helder als pompwater.

Hoe gaat Speos dit oplossen?
Je zou verwachten dat 1 telefoon van Demotte volstaat (gezien het RIZIV de expertise heeft om artsen aan te schrijven) en de drukker deze daags nadien correct verstuurt. Was het maar zo eenvoudig: mij werd verzekerd dat er nog heel wat overleg zal plaatsvinden tussen Speos en RIZIV zodat een oplossing nog niet voor morgen is.
Besluitend ziet de toekomst er weinig hoopgevend uit want als een kind in het Frans gedoopt werd dan is het voorbestemd.
Of kan Speos het tegendeel bewijzen en zichzelf overtreffen?

Jan Dockx

[(1)] Boek over L. Elaut.

VLAAMSE ONTWIKKELINGSHULP

Uit OESO-cijfers blijkt dat het totaal budget voor Vlaamse ontwikkelingssamenwerking sinds 1999 meer dan verdrievoudigd is: van minder dan 10 miljoen Euro in 1999 tot 31,7 miljoen Euro in 2006.
Het pakket humanitaire noodhulp in 2006 ging vooral naar Congo, Zambia, Libanon en Kenia. (DT 06.03.07)

E.P.

STAKINGEN 2005

Door het verzet van de vakbonden tegen het generatiepact werd 2005 een recordjaar van stakingen: 669.982 stakingsdagen of viermaal meer dan in 2004 en het hoogste getal sinds 1995.
De verdeling van die stakingsdagen over de gewesten was: Vlaanderen 41,6 %, Wallonië 35,8 % en Brussel 22,6 %. De cijfers zijn afkomstig van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. (DS en DT 31.03.07)
Een vergelijking van de stakingsbereidheid tussen de gewesten is pas mogelijk wanneer men die procenten vergelijkt met de verdeling van het totaal aantal werknemers in België: Vlaanderen ongeveer 55 %, Wallonië ongeveer 26 % en Brussel een kleine 17 %. (DT 31.03.07)

E.P.

WOONZORGBELEID IN BRUSSEL

Voor de ongeveer 80.000 Vlaamse senioren die in het Brussels Gewest wonen, is er slechts één exclusief Vlaams rusthuis: "de Overbron" in Neder-Over-Heembeek.
Daarom wil minister Bert Anciaux de komende vier jaar acht Vlaamse woonzorgcentra openen in het noorden van Brussel. Dat is een netwerk van voorzieningen zoals dagcentra en serviceflats, met de bedoeling de senioren zo lang mogelijk uit de rusthuizen te houden. Die instellingen zullen voor iedereen open staan, doch het personeel zal Nederlandstalig zijn. Voor dat project is 8 miljoen Euro nodig.
Het is Anciaux's bedoeling om daarna het zuiden van Brussel aan te pakken: daarvoor zou nog 12 miljoen Euro extra nodig zijn. (DS 10.01.07)

E.P.

WAALSE MOEDERS ONGEZONDER DAN VLAAMSE

In januari ll. publiceerden het Federaal kenniscentrum Gezondheidszorg, het RIZIV en het Intermutualistisch Agentschap de resultaten van een gemeenschappelijk onderzoek over alle zwangerschappen in 2005.
Het meest opvallende en onverklaarde gegeven is het grote communautaire verschil in gezondheid van de zwangeren. (DS 11.01.07)
Het aantal vrouwen met een hoogrisicozwangerschap ligt bijna dubbel zo hoog in Brussel en Wallonië (28 %) als in Vlaanderen (16 %).
En in Wallonië lijdt 21,4 % van de zwangeren aan een chronische aandoening zoals diabetes, hoge bloeddruk, depressie, astma; in Brussel is dat 14,8 % en in Vlaanderen 12,1 %.
De onderzoekers hebben geen goede verklaring voor hun vaststelling.
In dezelfde studie wordt wel vermeld dat het aantal vrouwen dat een betere terugbetaling van het ziekenfonds krijgt omwille van een laag inkomen, in Brussel (13,9 %) en Wallonië (7,3 %) hoger ligt dan in Vlaanderen (3,9 %).
Een studie van het SPE (Studiecentrum voor Perinatale Epidemiologie) onderzocht bij eerstbarenden in Vlaanderen over een periode van zes jaar (180.000 zwangerschappen) de foetale, neonatale en postnatale mortaliteit tot de leeftijd van 1 jaar. Die loopt trapsgewijs samen met het opleidingsniveau van de moeder: langer studeren loopt gelijk met meer gezondheidskansen voor het kind. (Medisurf Nieuwsbrief 16.03.07)
De vraag is of er een verband kan gelegd worden tussen de resultaten van beide studies en, zo ja, via welk mechanisme.
Eric Ponette

GEZINSBOND

De Gezinsbond maakte haar eisenlijst voor de a.s. federale verkiezingen bekend. (DS en GvA 13.03.07)

De voornaamste eisen zijn: optrekken van de kinderbijslag voor het eerste kind tot 100 Euro per maand, optrekken van het ouderschapsverlof tot 1 jaar te verdelen over beide ouders, en behoud van het gezinsquotiënt in de belastingen ten gunste van gezinnen met één kostwinner of waarvan een van de partners maar een kleine deeltijdse baan heeft.

Het argument voor de eerste eis is dat de kinderbijslag sinds 1983 niet meer aangepast is aan de stijgende welvaart, zodat zijn huidige waarde 40 % lager is dan in dat jaar.
Het argument voor de tweede eis is dat we met de huidige 3 maanden ouderschapsverlof Europees slechts het absolutie minimum halen.

Naast een aantal andere eisen stelt de Gezinsbond dat het volledige gezinsbeleid moet overgeheveld worden naar de gemeenschappen.

Bovendien eist de Gezinsbond dat de gezondheidszorg eveneens aan de gemeenschappen wordt toevertrouwd.

Het VGV is de Bond erkentelijk voor deze solidaire steun.

Eric Ponette

CITATEN

De schoolresultaten van onze allochtone jongeren zijn benedenmaats. Ze kennen onvoldoende Nederlands waardoor ze moeilijk kunnen volgen. En ze worden onvoldoende begeleid en aangemoedigd door hun ouders. Het gevolg is dat ze onvoldoende voorbereid op de arbeidsmarkt belanden en daar moeilijk aan bod komen.

Eric DONCKIER - HET BELANG VAN LIMBURG - 07/03/2007

Vlaanderen is geen 'cultureel zelfvoldane regio', maar een open samenleving … Vlaanderen is zo open dat in de hoofdstad nog 7 % Vlamingen wonen, dat in Antwerpen de helft van de schoolgaande kinderen thuis geen Nederlands meer praat. Dat in de vijf Vlaamse provincies anderhalf miljoen mensen van buitenlandse afkomst wonen. Dat in de Rand 'cultureel zelfvoldane' medeburgers met Franse tongval eeuwigdurende faciliteiten krijgen om zich vervolgens nooit te willen aanpassen.

Jan VAN DE CASTEELE - TUSSENDOOR NIEUWSFLITS - 09/03/2007

Als de PS vaststelt dat het met de kennis van het Nederlands bij de Franstalige jongeren droevig gesteld is, kan ze misschien overwegen om Nederlands in de scholen algemeen aan te bieden als tweede taal. Dat zou de kansen van die jongeren op een job beduidend doen toenemen, zeker in Brussel waar 90 procent van de werklozen eentalig Frans is.

Dirk CASTREL - GAZET VAN ANTWERPEN - 12/03/2007

CITATEN

Volgens de grondwet zijn het de deelstaten die het gezinsbeleid moeten voeren en die toestanden moeten corrigeren. Ze zouden dat kunnen als zij en niet de federale overheid zouden beschikken over het grote geld daarvoor: het geld van de kinderbijslagen en dat van de fiscale aftrekken voor kinderen ten laste.

Guy TEGENBOS - DE STANDAARD - 13/03/2007

Vorige zaterdag was PS-voorzitter Elio Di Rupo aan de beurt om met een '*idée choc*' uit te pakken: tweetalige scholen in Brussel en langs de taalgrens…Achter de voorstellen van Di Rupo schuilt evenwel de blijvende ambitie van de Franstalige partijen om bijkomende rechten te geven aan de Franssprekenden in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Rik VAN CAUWELAERT - KNACK - 14/03/2007

De Hoge Raad voor Financiën heeft zijn oordeel geveld over de begrotingsimplicaties van de vergrijzing…Dat oordeel is onthutsend. Maar liefst veertig jaar ijzeren discipline zijn nodig om de meeruitgaven van de vergrijzing in pensioenen en gezondheidszorg betaalbaar te maken.

Marc DE VOS, docent arbeidsrecht aan de Universiteit Gent – DE STANDAARD - 17/03/2007

Het is de job van Debby en Nancy om politici aan te trekken en ze zoveel mogelijk te ontlokken. Het is aan de politici om te beslissen of ze ingaan op zulke uitnodigingen…Wie zich een image van ernst en politiek sérieux wil aanmeten, laat zich niet zomaar een baard of een oor aannaaien om op tv te komen.

Guy TEGENBOS - DE STANDAARD - 20/03/2007

Sinds Vlaanderen in 1993 de bevoegdheid over zijn Buitenlandse Handel kreeg, slaagde het erin om zijn marktaandeel in de wereldhandel, weliswaar licht, te doen stijgen … In diezelfde periode nam Vlaanderen een steeds groter deel van de Belgische export voor zijn rekening. In 1993 was dat 68 procent, intussen is het aangedikt tot niet minder dan 80 procent …

De naakte cijfers tonen aan dat het wel zinvol is om deze bevoegdheid aan de deelstaten toe te vertrouwen.

Bart STURTEWAGEN - DE STANDAARD - 22/03/2007

UITGAVEN VGV

Autokenteken

- **Decalco** **€ 2.00,- + € 0.46,- Port**
- **Aluminium** **€ 3.00,- + € 0.46,- Port**

Fiscaal dagboek **€ 25.00,- + € 1.38,- Port**

Splits zelf de sociale zekerheid...
word lid van het Vlaams ziekenfonds!

Hoofdzetel: Hoogstratenplein 1 – 2800 Mechelen – www.vnz.be

Vlaams & Neutraal Ziekenfonds
www.vnz.be - 0800-179 75

Overtuigd Vlaams

Het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds steunt resoluut de eis van de Vlaamse Beweging voor de splitsing van de sociale zekerheid.
Dit is geen egoïsme maar een gezonde solidariteit met de huidige en toekomstige generaties Vlamingen. Enkel met een Vlaamse ziekteverzekering kan er een doeltreffend gezondheidsbeleid gevoerd worden.

Bewust Neutraal

Meer dan 70.000 leden weten dat het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds partijpolitiek neutraal is. Onze ongebonden positie zorgt er ook voor dat zowel patiënt als zorgverstrekker compleet vrij zijn in hun keuze. Daardoor geniet het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds een ijzersterke klantgerichte en sociale reputatie.

Verrassend voordelig

Bij het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds zit u goed wat de door de wet verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering betreft. Maar wat meer is, onze uiterst volledige aanvullende verzekering maakt het verschil. Bij ons geniet u van onder meer volgende voordelen:

- tot 300 euro voor geboorte- en adoptiepremies;
- tot 100 euro voor brilglazen en monturen;
- tot 60 euro voor kampen en inschrijving bij een sport- of fitnessclub;
- tot 25 euro voor voetverzorging;
- en nog zoveel meer.

Aansluiten is heel eenvoudig.
Bel ons gratis nummer:
0800-179 75 en wij doen de rest.

Het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds heeft kantoren in heel Vlaanderen.

Knack de Huisarts

Antwerpen, 11 april 2007

"Hoe ziet de toekomst van de gezondheidszorg in Vlaanderen er uit na 10 juni?"

Het weekblad Knack, het weekblad de Huisarts en het Vlaams Geneeskundigenverbond (VGV) nodigen u uit op een

debat met de partijvoorzitters

op

zaterdag 5 mei 2007

om 10.30 u.

(deuren open vanaf 10 uur)

in het

Herman Teirlinck-auditorium van de KBC

Havenlaan 2, 1080 Brussel

Geachte Collega,
Geachte Mevrouw, Mijnheer,

Knack, **de Huisarts** en het **VGV** sloegen de handen in elkaar om dit erg actuele debat te organiseren. Het is de bedoeling dat tijdens de discussie de grote lijnen van de verschillende Vlaamse politieke partijen aan bod komen. Daarom nodigden we de voorzitters uit om aan het debat deel te nemen en niet de partijspecialisten inzake sociale zekerheid en volksgezondheid.
Het moet een 'politiek' debat worden, geen discussie tussen technici.
Zowel Knack als de Huisarts zullen voor- en achteraf ruim aandacht besteden aan het debat.

Het debat wordt gevolgd door een receptie.

Voor de artsen werd accreditering in rubriek 6 (Ethiek & Economie) aangevraagd.

U kan deelnemen aan dit debat, maar enkel mits inschrijving via onderstaand formulier (ten laatste 30/04/07) of via onze webstek www.vgv.be, en storting vooraf van € 10 op rek nr 407-3062251-47.

Met vriendelijke groet,

Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

met de medewerking van GlaxoSmithKline

Antwoordstrookje terug te sturen **vóór 30 april 2007** naar
VGV, Ergo de Waellaan 3, bus 14, 2100 Antwerpen, fax 03-322.45.14 of vgv@vvz.uunethost.be

De ondergetekende .....
adres: .....
meldt zich met ..... personen voor het debat met de partijvoorzitters op zaterdag 5 mei 2007 en betaalt .... x **€ 10,00** = € ..... op rekeningnummer 407-3062251-47

Vlaams Geneeskundigenverbond, Ergo de Waellaan 3, bus 14, 2100 Antwerpen
Tel. 03/322.28.50 - Fax 03/322.45.14 - KBC 407-3062251-47 - e-post: VGV@VVZ.uunethost.be - http://www.vgv.be

HET VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND VERWERPT HET WETSVOORSTEL "HOGE RAAD DEONTOLOGIE GEZONDHEIDSZORGBEROEPEN en ORDE VAN ARTSEN"

VLAAMS GENEESKUNDIGENVERBOND V.Z.W.

SECRETARIAAT: ERGO DE WAELLAAN 3, BUS 14 – 2100 DEURNE-ANTWERPEN
(geopend tussen 09.00 en 13.00 uur)

PERSMEDEDELING

18 januari 2007

Op 10 januari ll. keurde de Commissie Sociale Aangelegenheden van de Senaat in eerste lezing volgende wetsvoorstellen goed: "Wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de gezondheidszorgberoepen en tot vaststelling van de algemene beginselen voor de oprichting en de werking van de Orden van de gezondheidszorgberoepen" en "Wetsvoorstel tot oprichting van een Orde van artsen".

Na aandachtige lezing van deze wetsvoorstellen, handhaaft het Vlaams Geneeskundigenverbond (VGV) onverminderd zijn bezwaren, reeds geformuleerd in zijn brief aan de Nederlandstalige leden van de Commissie Sociale Aangelegenheden van de Senaat op 20.12.05.

1. Ondanks een negatief advies van de Raad van State handhaven de indieners blijkbaar de bepaling dat niet alleen de artsen met voornaamste beroepsactiviteit in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, doch ook de artsen met voornaamste beroepsactiviteit in de zes Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel (Drogenbos, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Kraainem, Wezenbeek-Oppem en Wemmel) en in Bever, zich naar keuze kunnen inschrijven op de lijst van de Provincie Vlaams-Brabant of Waals-Brabant.
De indieners van het wetsvoorstel beweren dat ze gewoon een bestaande toestand verder gedogen in afwachting van een definitieve regeling bij een volgende staatshervorming.
Het antwoord van het VGV hierop is:

- de huidige toestand berust op een nogal dubieuze interpretatie van een Koninklijk Besluit
- de huidige toestand is in strijd met de grondwettelijk vastgelegde indeling van België in taalgebieden, gemeenschappen, gewesten en provincies
- de Raad van State bevestigde dat het wetsvoorstel in strijd is met de huidige taalwetgeving
- artsen werkzaam in het Nederlands taalgebied, die dus voor een aantal aspecten van de volksgezondheid onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren, dreigen zo aan de Vlaamse regelgeving te worden onttrokken
- indien dit wetsvoorstel wordt goedgekeurd, wordt de keuzemogelijkheid van de artsen in de Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel en in Bever voor het eerst ondubbelzinnig en waarschijnlijk definitief in een wet verankerd
- zo wordt een nieuwe stap gezet in de richting van een aansluiting van deze gemeenten bij Brussel
- die wet kan dan door de Franstaligen, werkzaam in de andere gezondheidszorgberoepen (apothekers, tandartsen, kinesisten, paramedici, verpleeg- en zorgkundigen, vroedvrouwen …) in vernoemde gemeenten, als een precedent worden ingeroepen om op basis van het non-discriminatieprincipe hetzelfde voorrecht te bekomen als de artsen.

2. Artikel 4, § 4, bepaalt dat de Nederlandstalige en Franstalige afdelingen van de op te richten Raad voor Deontologie van de Gezondheidszorgberoepen afzonderlijk kunnen vergaderen. Die mogelijkheid wordt echter beperkt door twee voorwaarden:

- een lid van de Regering van een gemeenschap of gewest, of een voorzitter van een Parlement van een gemeenschap of een gewest moeten eerst om een advies verzoeken binnen het kader van de bevoegdheden van hun gemeenschap of gewest
- een advies wordt geblokkeerd wanneer een meerderheid van twee derden van de andere afdeling er zich tegen verzet.

Deze bepalingen hollen de mogelijkheid van beide afdelingen om afzonderlijk te vergaderen en te beslissen in grote mate uit en geven een vetorecht aan een afdeling over een onderwerp waarvoor die afdeling territoriaal niet bevoegd is. Die blokkeringsmogelijkheid is derhalve ongrondwettelijk.

3. Op 3 maart 1999 keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed: "de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moeten integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, dus ondermeer met inbegrip van gezondheidszorgverzekering en gezinsbijslagen."
In de Vlaamse regeringsverklaring van juli 2004 engageerden de Vlaamse regeringspartijen er zich uitdrukkelijk toe om die eis op korte termijn te realiseren.
Welnu, het vernoemde wetsvoorstel gaat frontaal in tegen bovenvermelde resolutie van het Vlaams Parlement en tegen de Vlaamse regeringsverklaring: het verstevigt immers de unitaire structuur van de gezondheidszorg en leidt tot federale recuperatie van de gezondheidszorg, die volgens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een bevoegdheid van de gemeenschappen is.

Om al deze redenen vraagt het VGV aan de Vlaamse politici om het vernoemde wetsvoorstel niet goed te keuren.

Namens de Raad van Bestuur van het VGV

Dr. Jan Van Meirhaeghe, voorzitter Dr. Robrecht Vermeulen, ondervoorzitter Prof. Dr. Eric Ponette, oud-voorzitter

Tel. 03/322.28.50 - Fax 03/322.45.14 - KBC 407-3062251-47 - e-post: VGV@VVZ.uunethost.be - http://www.vgv.be

OVV-MEDEDELINGEN

In de aanloop naar de federale verkiezingen van 10 juni a.s. heeft het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV) een speciaal daarvoor ontworpen webstek geopend

www.woordhouden.be

Bezoek de webstek en laat er uw stem horen!

AK-VSZ TEVREDEN MET NIVELLERING ZIEKTEUITGAVEN

Het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) stelt met tevredenheid vast dat het artikel van redacteurs Guy Tegenbos, Bénédicte Vaes en Ricardo Guttièrez "Scheeftrekkingen in ziektekosten bijna weg", vandaag in De Standaard en in Le Soir, gewag maakt van een zekere Vlaams-Waalse nivellering in de gemiddelde kostprijs per verzekerde sinds 1999.
Daaruit zou immers blijken, indien de cijfers bevestigd worden, dat het aanklagen van de Vlaams-Waalse geldtransfers door het AK-VSZ sinds 1995 eindelijk vruchten begint af te werpen.
Dat zou ook betekenen dat er voor Wallonië geen reden meer is om zich te verzetten tegen de overheveling van de ganse gezondheidszorg naar de Vlaamse en Franse Gemeenschap.
Niettemin wijst het AK-VSZ er op dat het belangrijk Waals-Vlaams verschil in de inkomensuitkeringen bij ziekte en invaliditeit en het jaarlijks Vlaams-Waalse inkomstentransfer in de ziektekostenverzekering blijven bestaan, en dat men zich vragen kan stellen bij de discordantie tussen het 3 % Waals-Vlaams verschil in de uitgaven voor de ziektekosten in het bovenvermelde artikel en het 6 % cijfer van de CM-studie bij haar leden over het jaar 2003.

Het AK-VSZ hoopt dat de Franse Gemeenschap nu meer vatbaar zal worden voor zijn basisargumenten voor de overheveling van de ziektekostenverzekering naar de gemeenschappen: de mogelijkheid vergroten om eigen klemtonen te leggen, het beleid efficiënter maken door preventie en verzorging bij dezelfde actoren te brengen, en beide gemeenschappen duurzaam responsabiliseren tot een spaarzaam beleid.
Als overgangsfase stelt het AK-VSZ voor de Franse Gemeenschap verder te helpen om het inkomstenverschil in de ziektekostenverzekering te overbruggen door onderhandelde financiële hulp van gemeenschap tot gemeenschap.

Voor meer informatie over onze argumenten: www.akvsz.org.

Dr. Gui Celen: guido.celen@skynet.be, 0475/702625
Prof.Dr.Eric Ponette: eric.ponette@skynet.be

10.04.2007

VGV-CULTUUR

VGV BEZOEKT

Tweeluiken van de Vlaamse Primitieven in Antwerpen op zondag 20 mei.
De 15de eeuw was onder het bewind van de Hertogen van Bourgondië (1384 – 1477) de gouden eeuw van de Vlaamse kunst met de Vlaamse Primitieven als absoluut hoogtepunt. Binnen de Renaissance bereikte het naturalisme van Jan Van Eyck (1390 – 1441), stichter van de school van Brugge, een verbazingwekkend niveau van een onopvallend perspectief samen met een natuurgetrouwe, zeer gedetailleerde weergave met speciale lichteffecten.
Samen met de Italiaanse Renaissance was zijn invloed bepalend voor de verdere evolutie naar de landschap- en stillevenschilderkunst.

Tweeluiken waren statussymbolen die vroomheid en prestige van de rijke opdrachtgever symboliseerden. Zij zijn aanzienlijk kleiner dan altaarstukken en stonden bij de opdrachtgever thuis. Het formaat was bovendien handig om mee te nemen op reis. In de loop van 5 eeuwen werden vele tweeluiken gescheiden. Deze schitterende tentoonstelling, die voorheen al te zien was in Washington, brengt meer dan 30 tweeluiken voor het eerst terug samen. Aan de tentoonstelling ging een uitgebreid laboratoriumonderzoek vooraf dat nieuwe inzichten bracht over de schildertechnieken en de werking van ateliers.
De tentoonstelling is weergaloos en uniek en zal nadien nooit meer te zien zijn. Het is immers letterlijk een kunstfout en hoogst uitzonderlijk om dergelijke hoogbejaarde panelen nog op reis te sturen. De toegang is niet vrij maar gebonden aan tijdsblokken. Het VGV reserveert 50 toegangsplaatsen in het tijdsblok van 15.00 u en dit met een voorafgaandelijke introductie.
Intekening vóór 30 april.

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Leopold de Waelplaats Antwerpen.

Voor inlichtingen en ticketreservatie gelieve eerst contact op te nemen met het secretariaat van het VGV
Ergo de Waellaan 3, bus 14 – 2100 Deurne-Antwerpen
Tel: 03/322.28.50 – Fax: 03/322.45.14

TENTOONSTELLINGEN

Meesters van de Precolumbiaanse kunst 15.09.06 – 29.04.07
Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, Jubelpark, Brussel www.kmkg.be
De basis van de tentoonstelling is de wereldberoemde verzameling van Paul en Dora Janssen aangevuld met topstukken uit de permanente collectie. Deze zal vermoedelijk verlengd worden gezien het enorme succes.

Het zilververhaal van Wolfers 16.12.06 – 09.04.07
Design museum Jan Breydelstraat 5, Gent www.designmuseumgent.be
Een eeuw geleden was de naam Wolfers toonaangevend in de Belgische art nouveau. De expositie toont een fenomenale schat aan zilverwerk.

De Vlaamse Primitieven tot 27.05.07
Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Leopold de Waelplaats, Antwerpen www.kmsk.be
De mooiste tweeluiken uit de 15de en 16de eeuw. Zie VGV bezoekt op 20.05.
Reserveren: 03-232.01.03

De Schoonheid en de waanzin 26.01.07 – 15.04.07
Onze-Lieve-Vrouwekerk, Mariastraat 8, Brugge, www.museabrugge.be
Tentoonstelling over de laatste hertog van Bourgondië, Filips de Schone, naar aanleiding van de 500ste verjaardag van zijn overlijden en over zijn vrouw Johanna de Waanzinnige. Hij overleed in Burgos op 28-jarige leeftijd.

Realisme van Brouwer tot De Braekeleer tot 31.12.07
Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Leopold de Waelplaats, Antwerpen www.kmsk.be.
Schilderkunst in Vlaanderen en Nederland van de 17de tot het einde van de 19de eeuw.

Kijk op Europa. Duitse schilderkunst in de 19de eeuw. 08.03.07 – 20.05.07
Paleis voor Schone Kunsten, Ravensteinstraat 23, Brussel www.bozar.be.
De tentoonstelling belicht de omwenteling in het Europese gedachtegoed veroorzaakt door het Duitse dadaïsme.

Reuters: State of the World. Tot 13.05.07
Fotomuseum, Waalse Kaai 47, Antwerpen www.fotomuseum.be.
Het grootste persagentschap Reuters toont een scherpzinnig wereldbeeld en de wijze waarop de journalistieke fotografie deze werkelijkheid vorm geeft.

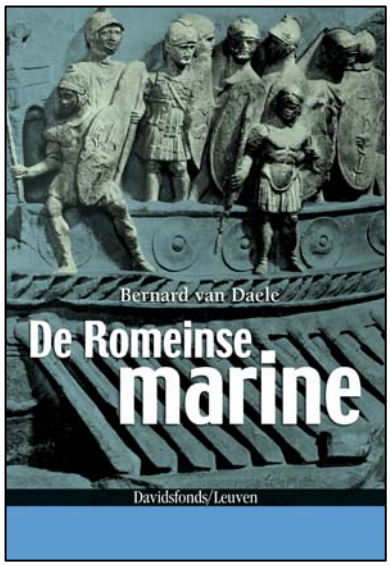
Buitenland
Madrid tot 13.05.07
Tintoretto, Prado, Ruiz de Alarcon 23 www.museoprado.mcu.es
Grote overzichtstentoonstelling.

Londen tot 20.05.07
Renoir. National Gallery, Trafalgar square www.nationalgallery.org.uk
Landschappen die de kunstenaar maakte tijdens zijn vele reizen tussen 1865 en 1883.

Jan Dockx

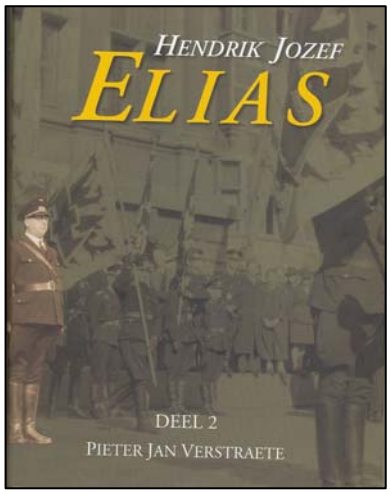
BOEKBESPREKINGEN

DE ROMEINSE MARINE
BERNARD van DAELE
2006 - 254 bladzijden - 59 zwart-wit illustraties - formaat 24 x 16,5 cm
Davidsfonds, Blijde Inkomststraat 79-81, 3000 LEUVEN
ISBN 90-5826-401-7
Prijs: 24,95 euro
Bespreker: R. Quintens

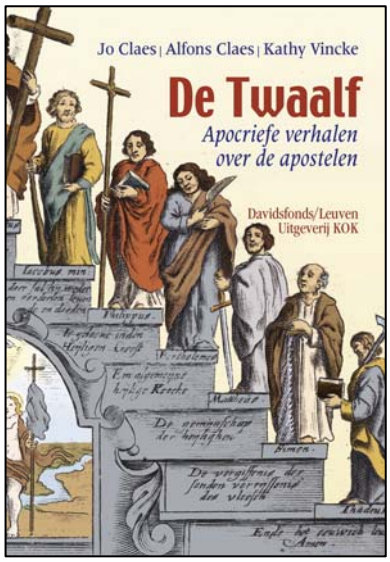
De auteur werkt als archeoloog mee aan onderzoeksprojecten van de K.U. Leuven. Hij schrijft in zijn woord vooraf "Dit boek is een vervolg en aanvulling op mijn eerste werk over het Romeinse Leger (Het Romeinse Leger, Leuven D.F.2003). Het belicht de strijdkrachten uit de Romeinse Tijd zoals die bestonden vanaf de Republiek tot de late Keizertijd. Het was niet mijn ambitie om volledig te zijn in dit verslag en veel blijft ondanks de bronnen onduidelijk. Toch hoop ik dat iedere lezer dankzij dit boek een vrij omvattende en klare kijk op de Romeinse vloot krijgt."
Naast het beeld van de machtige Romeinse legioenen is dat van een Romeinse vloot ons enigszins vreemd. De Romeinen stonden niet bekend als een zeevaartvolk. Als het nodig bleek steunden zij zich op Griekse en andere bondgenoten met een lange maritieme traditie. Maar uiteindelijk hadden zij hun machtig imperium niet kunnen uitbouwen zonder te beschikken over een performante vloot.
In hoofdstuk 1 geeft Bernard van Daele een overzicht van de militaire vloot van de 5de en 4de eeuw V.C. tot de Keizertijd. Er wordt verder een overzicht van de bouwmaterialen en van de verschillende soorten oorlogsschepen gegeven. Transportschepen waren ook van zeer groot belang voor het vervoer van de troepen, de bevoorrading ervan en voor het vervoer van paarden en hun ruiters.
Hoofdstuk 3 behandelt de bewapening van de oorlogsschepen. Tijdens de Pax Romana werd de vloot voor minder militaire doelstellingen aangewend, bvb. vervoer van hogere ambtenaren en van de keizerlijke post. Pompeius had in de 1ste eeuw V.C. de piratennesten vernietigd maar het was nog nodig, vooral tijdens de laat Romeinse tijd, een oogje in het zeil te houden. De belangrijkste vlootbasissen waren:
Classis Germanica: Tijdens de regering van keizer Augustus waren er verschillende pogingen geweest om het vrije Germania te veroveren.
Classis Britanica: In 55 en 54 V.C. werd deze vloot ingezet door Caesar voor zijn invasies van Britannia.
Classis Alexandria: Eskader door Augustus opgericht om gebruik te maken van de buitgemaakte vloot van Antonius na de zeeslag van Actium in 31 V.C.
Classis Moesica: Romeinse galeien aan de benedenloop van de Donau waren belangrijk voor de verovering van het gebied tijdens de regering van Keizer Augustus.
Classis Pannonica: Galeien gelegen aan de rivier de Save (zijrivier van de Donau) om de Dalmatische piraten aan te pakken.
Classis Pontica: Vloot tussen 54 en 64 na C. opgericht waarmee de Romeinse strijdkrachten veel met barbaarse volken en piraten slaags geraakten.
Classis Syriaca: Vloot die keizerlijke controle over de Syrische kustlijn moest mogelijk maken.
De Eufraatvloot: Bij de invasies tegen Parthen en Perzen gebruikt voor aanvoer van manschappen en materiaal.
Wat de militaire havens betreft valt de snelheid op waarmee vloten konden gebouwd worden. In 261 V.C. bouwde Rome zijn vloot van 120 galeien in twee maanden en zeven jaar later 200 schepen in minder dan drie maanden. De havens gebouwd tijdens de Keizertijd in Ravenna. Misenum, Portus Romae, Caeserea Palestinae waren staaltjes van Romeinse havenbouwkunst. Hoofdstuk 6 handelt over de bemanning aan boord. Dit was een zeer complexe zaak. De militaire taken kwamen van de legioenen en de maritieme functies werden volgens de Griekse tradities uitgevoerd. Het statuut van de legioensoldaten was ook verschillend van dit van de mariniers. De auteur brengt nog verslag uit over de beroemde zeeslagen. Het boek wordt besloten met een verklarende woordenlijst, een tijdtafel, een lijst van belangrijke personen en keizers en een bibliografie.
Als je dit boek hebt gelezen, dat vlot is geschreven, goed gedetailleerd en geïllustreerd, heb je niet meer het recht te vragen: "Romeinse marine bestaat dat?"

HENDRIK JOZEF ELIAS BIOGRAFIE
PIETER JAN VERSTRAETE
2005 - 1241 blz - 88 blz buitentekst illustraties (zwart-wit) - Formaat: 23 x 16 cm
Uitgever: Pieter Jan Verstraete, Burg. Danneelsstraat 83, 8500 Kortrijk Pieterjan.verstraete@skynet.be
ISBN 90-803018-5-x
Prijs: 70 euro
Bespreker: Jan Van Meirhaeghe

Deze lijvige biografie bestaat uit twee delen.
Deel I: Van historicus tot burgemeester 1902-1942.
Deel II: Van VNV-leider tot historicus 1942-1973.
Het eerste deel handelt over de periode van zijn geboorte tot aan het overlijden van Staf de Clercq. Het tweede deel begint wanneer Elias de tweede leider van het VNV wordt, en eindigt met zijn dood.
Het kost wel wat tijd en moeite om deze biografie te doorworstelen. De auteur put immers uit de talloze brieven die Elias (o.a. vanuit de gevangenis) aan zijn advokaat Frans van der Elst schreef en uit het archief dat Elias aan zijn advokaat naliet. En er wordt veelvuldig uit dit materiaal geciteerd. Deze oorspronkelijke bronnen zijn natuurlijk zeer interessant, maar hebben het nadeel wat langdradig te zijn. Daarenboven zijn de teksten weinig kritisch, want de auteur citeert uitvoerig uit die briefwisseling, zonder veel commentaar. Het is aan de lezer om zijn eigen oordeel te vellen over de gedachten en beweegredenen van Elias. Maar er wordt zeker voldoende materiaal aangereikt om dat te doen. De gedetailleerde beschrijvingen, zowel door Elias zelf als door de biograaf laten de lezer toe zich een gedacht te vormen hoe het er in die tijd aan toe ging. Ook de kleine kantjes van de protagonist en van zijn medestanders en tegenstanders worden ons niet onthouden.
Voor iemand van mijn leeftijd (°1956) was de informatie uit eerste hand bijzonder leerrijk: over toenmalige tijdschriften, over de tijdsgeest in het interbellum, de oorlogsjaren en in de repressieperiode, over de wijze waarop destijds politiek bedreven werd. De lectuur van dit boek heeft mij nogmaals overtuigd hoe belangrijk de geschiedenis is. Ik kwam terug van een buitenlands congres en las in de trein en het vliegtuig "Elias" en besefte hoe politieke feiten, gebeurtenissen en evoluties exact hetzelfde waren als in de periode 1930-1935-1939. En soms had ik wel de indruk dat ik de krant van vandaag las! Nihil novi sub sole! Beleidsmensen die het vak geschiedenis willen afvoeren zijn bang voor het politieke inzicht van kiezers die de geschiedenis kennen!
Deze biografie bracht voor mij persoonlijk ook iets bij. Ik leerde dat mijn grootvader in de jaren dertig tweemaal op de lijst van Elias stond. Ik wist wel dat hij politiek actief was en dat hij oorlogsburgemeester was, maar ik had nog niet vernomen dat hij voor de parlementsverkiezingen van november 1932 en mei 1936 op de VNV-lijst stond. Deze persoonlijke anekdote illustreert hoeveel details in deze biografie werden opgenomen.
Soms lijkt het langdradig, maar dit boek bevat wel degelijk een schat aan waardevolle informatie.

DE TWAALF
APOCRIEFE VERHALEN OVER DE APOSTELEN
JO CLAES, ALFONS CLAES, KATHY VINCKE
Jaar uitgave: 2006 - 267 pagina's
Uitgave: Davidsfonds/Leuven - Uitgeverij Ten Have
ISBN 90-77942-23-8
Bespreker: R. Lenaerts

Dit mooi uitgegeven boek, verlucht met tientallen, voor het grootste deel, gekleurde illustraties van glasramen, retabels, beeldhouwwerken en schilderijen is niet bedoeld voor de lezer op zoek naar bijbelstudie of exegese. In de verhalen komen de "Handelingen der Apostelen", die tot de canonieke bijbelgeschriften behoren, wel aan bod, maar de auteurs hebben zich vooral gebaseerd op de apocriefe verhalen die sedert de eerste tijden van de christelijke kerk in de jonge gemeenschap werden doorverteld en die in de latere eeuwen gemeengoed geworden zijn van de christenheid. Als dusdanig hebben zij een invloed gehad op de volksdevotie. De wonderbare gebeurtenissen uit die verhalen werden in de loop der eeuwen de inspiratie voor talrijke kunstenaars en het is de bedoeling van de auteurs die nog bestaande kunstwerken te begrijpen en te verklaren. Het boek kan dan ook terecht beschouwd worden als een fascinerende ontdekkingstocht langs een meer en meer vergeten erfgoed.

HET LEVEN GAAT VERDER, ZEGGEN ZE
LOTGENOTEN IN ROUW ONTMOETEN ELKAAR
ARTHUR POLSPOEL, MONIQUE DUJARDIN, KATHLEEN ROSKAMS
2006 - 130 bladzijden - Afmetingen: 14,5 x 22 cm
Uitgeverij: Davidsfonds/Leuven, Ten Have – Baarn
ISBN 90-77942-24-6
Bespreker: R. Lenaerts

De auteurs schetsen op een heldere manier de doelstellingen, de werking en effecten van lotgenotengroepen voor rouwenden. De oprechte en diepmenselijke getuigenissen zijn aangrijpend en schrijnend, maar brengen ook een boodschap van berusting, herkenning, aanvaarding, troost en hoop. Uit dit boek kunnen zowel nabestaanden als professionele hulpverleners moed en inspiratie putten. In een voorwoord schrijft Peter Briers: “dit boek waarnaar ik zo lang zocht”. Ik kan mij in zijn stelling volledig terugvinden. Het is een boek met een bijzonder authentiek en uniek karakter.

LEVEN NAAR HET EINDE
EEN HANDLEIDING VOOR DE PRAKTIJK
G. DE CORTE, W. DIJKHOFFZ, M. VAN DER BORGHT, B. VAN DEN EYNDEN.
2006 - Aantal bladzijden 126 - Illustraties: één zwart-wit foto en een tiental schema’s
Uitgever: Lannoo Campus, Naamsesteenweg 203, 3001 Leuven
ISBN 90209 6652 9 – NUR 897
Bespreker: C. Geens

Dit leerboek beschrijft het proces, de didactische aspecten en de implementatie van een leerprogramma en vormingspakket (+ CD ROM) dat handelt over de zorg aan het levenseinde.
Het gaat over een zoeken naar de meest efficiënte en effectieve leeromgeving en methode waarbij het zelf verantwoordelijkheid nemen centraal staat.
De wet over euthanasie (28 mei 2002) werd er veel te snel doorgejaagd en de aandacht voor een kwaliteitsvolle palliatieve zorg kwam pas nadien.
Dit is een handleiding om te leren omgaan met de uitgebreide en complexe wetgeving rond het levenseinde, maar biedt vooral een visie en een weg naar persoonlijk meesterschap in palliatief bezig zijn dat een integrale, continue en actieve aanpak vraagt.
Uit dit aanbod kan men opmaken dat het goed gaat met de palliatieve zorg in Vlaanderen die aandacht besteedt aan lichaam, geest en emotie, sociale en familiale omgeving, culturele achtergronden en existentiële en spirituele waarden.
Communicatie is hierbij van het hoogste belang waarbij informatie verplichting op de voorgrond staat.
Al wie de palliatieve zorg in Vlaanderen genegen is en zeker wie er professioneel mee bezig is vindt in dit werk een zeer nuttige handleiding.
Wat jammer dat elektronisch leren “e-learning “ heet en zo nog heel wat terminologie uit de nieuwe “Lingua Franca” achter zich mee aansleept.
Wie zei toch weer dat wanneer men over zeer delicate en emotionele kwesties praat best de eigen moedertaal gebruikt?

DE DROGREDEN VAN HET ANTISEMITISME
ISRAEL, DE V.S. EN HET MISBRUIK VAN DE GESCHIEDENIS
NORMAN G. FINKELSTEIN
Nederlandse vertaling door Margreet de Boer
2006 - 288 pagina’s - Formaat: 13,5 x 21cm.
Uitgever: GLOBE ROULARTA BOOKS, ROESELAERE - roulartabooks@roularta.be - www.roulartabooks.be
ISBN-10:908790437
Prijs 19,90 euro
Bespreker: R. Lenaerts

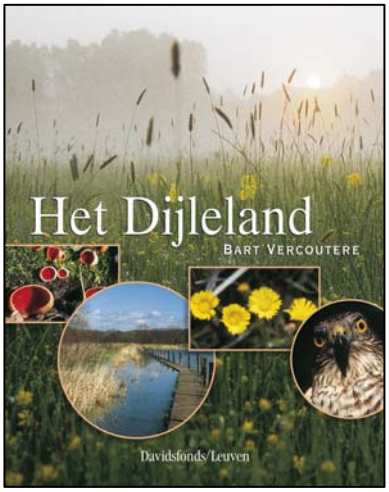
Voor zover het bestaan van de staat Israel en de legitieme geopolitieke situatie van het land internationaal erkend blijven is het evident dat het land het recht heeft zich te beschermen tegen diegenen die zijn bestaansrecht niet willen erkennen, en zich te verdedigen tegen terroristische activiteiten. Dat Israel t.o. dreigingen en aanvallen meestal excessief en disproportioneel geweld gebruikt kunnen wij regelmatig vaststellen.
In zijn boek: “De drogreden van het Antisemitisme”, de langverwachte opvolger van het ontluisterend boek “De Holocaust – industrie” brengt de auteur Norman Finkelstein, die politieke wetenschappen doceert aan de De Paul University in Chicago, een onstellend relaas van de menigvuldige schendingen van mensenrechten in de bezette gebieden. Aan de hand van verschillende getuigenissen van de voornaamste mensenrechtenorganisaties als H.R.W. (Human Rights Watch Israël), P.H.R. (Physicians for Human Rights), B’Tselem (Israëlisch informatie centrum voor mensenrechten), Amnesty

International, naast joodse auteurs en universiteitsprofessoren als Gideon Levy, Noam Chomsky en David Kretzmer, maakt hij een gedetailleerde opsomming van de misdaden door het IDF (het Israelisch leger), o.v.v. moord en doodslag, niet alleen op vermeende terroristen, maar ook op honderden onschuldige burgers, waaronder vele minderjarigen en kleine kinderen. Verder de vernederingen en martelingen van gevangenen, het verwoesten van duizenden woningen en het onrechtmatig in bezit nemen van Palestijns grondgebied.

Het boek is in de eerste plaats een aanklacht tegen de verdedigers van Israel die deze feiten ofwel ontkennen ofwel verrechtvaardigen. Vooral is zijn boek een betoog tegen de stellingen van de A.D.L. (Anti-Defamation League) en tegen het boek "The Case for Israel" van de bekende Amerikaanse strafpleiter en Harvard Professor Alan Dershowitz, wiens argumenten door Norman Finkelstein met overtuiging worden weerlegd. De A.D.L. en de joodse lobby wereldwijd beschouwen elke vorm van kritiek op de politiek van Israel en op de schending van de mensenrechen door het leger als een uiting van antisemitisme.
Een van de meest ontluisterende paragrafen in het boek gaat over het Israelisch Hoger Gerechtshof, dat al de aangeklaagde misdaden ofwel seponeert ofwel vergoelijkt als een gerechtvaardigde reactie op het toenemend terrorisme. Dit ophefmakend boek zal vooral de Amerikaanse opinie, die dikwijls door eufemistische informatie in de media misleid is, doen nadenken en zal aldus trachten de politieke leiders van de V.S., als enige grootmacht, te dwingen dringend een oplossing te vinden voor die gevaarlijke brandhaard in het Midden-Oosten.

HET DIJLELAND
BART VERCOUTERE, NIKO BOONE, MAARTEN HENS
Fotografie: Desire Vanautgaerden
2006 – 136 pagina's - Afmeting: 28,5 X 22 cm.
Uitgever: Davidsfonds/Leuven - Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud
ISBN 90-5826-427-0
Bespreker: R. Lenaerts

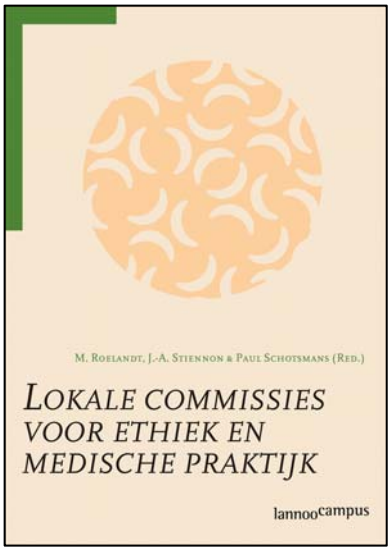
Dit prachtig geïllustreerde boek is niet alleen een foto-kijkboek, maar vooral een wetenschappelijk werk over het regionaal landschap Dijleland. De rivier zelf – door alle oeverbewoners in Vlaanderen steevast "Deel" of "Dele" genoemd – vindt haar oorsprong in Houtain – le Val (Waals Brabant) en mondt uit in de Nete, om samen de Rupel te vormen, ten noorden van Mechelen. Het "Dijleland" beschrijft enkel de middenloop van de rivier en heeft aandacht voor de landbouwplateaus, het bos, de heide, de valleien en de stedelijke omgeving. Dit mooie boek kan een stimulans betekenen om een deel van ons rijk natuurpatrimonium te ontdekken.

SPORT JE GEZOND
Dr. PETER CLAEYS
Jaar van uitgave: 2006 - Aantal bladzijden: 192 - Formaat 14,5 op 22 cm.
Uitgever: Davidsfonds, Blijde inkomstraat 79-81, 3000 Leuven.
ISBN: 90 5826 428 9
Prijs: 17,5 euro
Bespreker: Jan Dockx

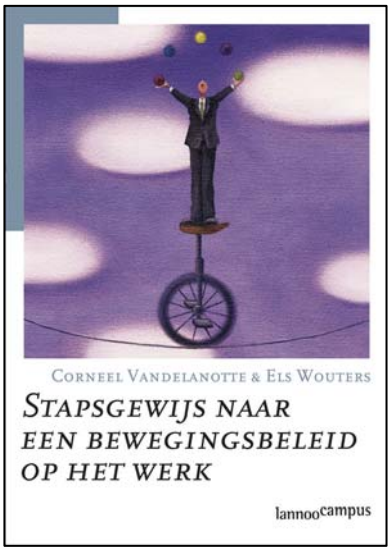
Sport is niet alleen gezond maar kan ook een medicijn zijn voor allerlei kwalen zoals diabetes, osteoporose, obesitas enz. In één miljoen jaar is de jager geëvolueerd naar een motorische analfabeet. De sportarts Dr. Claeys schrijft reeds 10 jaar cursiefjes voor het magazine van Sporta en de bundeling ervan vormde de basis van dit boek. Hij pleit ervoor om bewegingstherapie in bepaalde gevallen als geneesmiddel voor te schrijven en consequent terug te betalen. Hij pleit eveneens voor een grootschalig congres over beweegarmoede en één Vlaams ministerie dat alles coördineert. Het eerste hoofdstuk handelt over obesitas bij kinderen en sport. Het tweede deel bespreekt de invloed van sport op cholesterol, kanker, bloeddruk, zwangerschap en gewicht. Vervolgens worden vaak voorkomende sportletsels en hun behandeling besproken samen met richtlijnen om ze te voorkomen. Het boek eindigt met een bijdrage over de heilzame werking van sport op diabetes en osteoporose.

LOKALE COMMISSIES VOOR ETHIEK EN MEDISCHE PRAKTIJK
M. ROELANDT, J. –A. STIENNON & PAUL SCHOTSMANS (RED.)
2006 - 144 pagina's - Afmetingen: 17 x 24 cm.
Uitgeverij: Lannoo Campus
ISBN 90 20965875
Bespreker: R. Lenaerts

Dit boek bundelt de bijdragen en verslagen, voorgesteld ter gelegenheid van de tweejaarlijkse conferentie die op 3 mei 2005 werd georganiseerd door het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek. Voor zijn vijfde conferentie koos het comité ervoor om de lokale commissies voor ethiek aan het publiek voor te stellen. Het leek opportuun om vertegenwoordigers van de lokale commissies aan het woord te laten. De drie auteurs die het redactioneel werk voor hun rekening namen zijn gekende deskundigen op bio-ethisch gebied en als dusdanig leden van het Belgisch raadgevend Comité voor Bio-ethiek. Het werk richt zich in de eerste plaats tot de leden van de lokale commissies voor ethiek.

STAPSGEWIJS NAAR EEN BEWEGINGSBELEID OP HET WERK
CORNEEL VANDELANOTTE en ELS WOUTERS
Jaar van uitgave: 2006 - Aantal bladzijden: 208 - Formaat 24 op 17 cm.
Uitgever: Lannoo Campus, Naamsesteenweg 203, 3001 Leuven
ISBN: 90 209 6723 1
Bespreker: Jan Dockx

Deze publicatie hoort thuis in de reeks "gezondheidsbevordering op het werk" met een algemene handleiding en de stappenplannen voor ondermeer het realiseren van een rook- en voedingsbeleid op het werk. Aangezien we meer dan een derde van onze "actieve" tijd doorbrengen op het werk verdient het "menselijke kapitaal" in het arbeidsproces alle aandacht. Op het werk duiken soms risico's op van fysische of mentale overbelasting wat kan leiden tot werkonbekwaamheid. Dit genereert extra kosten voor de werknemer, het bedrijf en de samenleving.
Dit boek beschrijft een 7-stappenplan voor bedrijven om een bewegingsbeleid op te starten. In deel 1 wordt het stappenplan uitvoerig beschreven gaande van het creëren van een draagvlak voor gezondheid en voor een bewegingsbeleid op het werk tot en met stap 7 waarbij het bewegingsbeleid herzien en verankerd wordt. Deel 1 eindigt met 32 bijlagen die bedoeld zijn als instrumenten (vragenlijsten, actieplannen, beleidsdocumenten …)
Deel 2 handelt over theoretische- en achtergrondinformatie en eindigt met nuttige adressen over organisaties met een bedrijfsaanbod voor bewegingsstimulering op het werk.

PERSONALIA

IN MEMORIAM

Wij vernemen het overlijden op 12/12/06, van ons oud lid, Dr. Paul Van de Calseyde, geboren op 09/12/1912, gewezen diensthoofd NOK-afdeling, oud Sint – Janshospitaal, Brugge.
Het V. G. V. biedt aan de familie zijn oprechte deelneming aan.

*****

Op 23 december 2006 overleed te Gent dokter Elza Verdonk – Devloo, geboren in 1913, pediater van opleiding.
Zij was de echtgenote van ons geacht lid van de Raad voor Advies Prof. dr. Gaston Verdonk (U.G.)
Het V. G. V. biedt aan de familie zijn oprechte deelneming aan.

*****

Wij vernamen ook het overlijden van dokter Paula Van Hove, geboren te Wilrijk op 1 mei 1925, en onverwacht overleden te Antwerpen op 1 februari 2007.
Zij was de echtgenote van collega Marcel De Paep en moeder van dokter Jan De Paep.
Het V. G. V. biedt aan de familie zijn oprechte deelneming aan.

R. Lenaerts

BRIEFWISSELING

Van: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Aan: Prof. Dr. G. De Backer
Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België
Paleis der Academiën
Hertogstraat 1
1000 BRUSSEL

Antwerpen, 02/01/2007

Geachte heer voorzitter,

Het VGV heeft o.m. als doelstellingen: nadenken over het gezondheidsbeleid in Vlaanderen en ijveren voor de toewijzing van de sociale zekerheid aan Vlaanderen.

In dat kader hadden wij recent een gesprek met uw voorganger, Prof. Dr. D. Brutsaert, en het VGV wenst - gezien de nakende splitsing van de gezondheidszorg - volgende vragen voor te leggen aan de Academie:

- Als politiek beslist wordt de gezondheidszorg van het federale niveau over te dragen naar de gemeenschappen, hoe ziet de Academie dan de organisatie van de gezondheidszorg van de Vlaamse en Franse Gemeenschap?
- Welke maatregelen moeten er genomen worden om de transparantie van de overdrachten te garanderen en misbruiken in te dijken?
- Welke mate van solidariteit tussen de gemeenschappen acht de Academie noodzakelijk?

Het VGV beschikt met de verslagboeken van haar symposia van de laatste jaren over een uitgebreide documentatie over deze materie, en is uiteraard bereid aan de discussie deel te nemen en mee te werken. Deze documenten zijn beschikbaar op onze webstek onder de rubriek "Symposia".

Ik zie uw antwoord tegemoet, en teken, met de meeste hoogachting,

Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

cc.: Prof. Dr. D. Brutsaert; Prof. Dr. B. Himpens

Van:
KONINKLIJKE ACADEMIE VOOR GENEESKUNDE VAN BELGIË
Paleis der Academiën
HERTOGSSTRAAT 1 - 1000 BRUSSEL
Tel. 02/550 23 00 Fax 02/550 23 05
E-mail: academiegeneeskunde@vlaanderen.be

Aan: Dokter Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Brussel, 30/01/2007

Geachte Collega,

Uw brief had mijn volle aandacht en werd besproken op de bestuursvergadering van de Academie op 15 januari.

De vragen die uw vereniging stelt zijn belangrijk maar inderdaad afhankelijk van politieke ontwikkelingen die moeilijk voorspelbaar zijn.

Indien de verantwoordelijkheid voor de gezondheidszorg volledig zou worden overgedragen aan de gemeenschappen dan zal dit zeker een belangrijke weerslag hebben op de sociale zekerheid in het algemeen, op de zorgverzekering in het bijzonder en op de organisatie van de gezondheidszorg. Theoretisch kunnen daarbij meerdere scenario's ontwikkeld worden op basis van wetenschappelijke gronden die evenwel niet enkel te maken hebben met gezondheidszorg maar evenzeer met economie, sociologie, recht enz. De uiteindelijke keuze moet door de gemeenschap worden gemaakt via het democratische bestel waar we over beschikken.

De Academie zou bij dit alles een beperkte rol kunnen spelen als adviesorgaan door de wetenschappelijke basis van bepaalde problemen te analyseren; dit zou evenwel maar een beperkt deelaspect zijn; het Bestuur meent dan ook dat de Academie in deze materie geen proactief initiatief te nemen heeft; indien de overheid aan de Academie vraagt deel uit te maken van een denktank over deze problematiek dan is de Academie zeker bereid dit te overwegen.

Met achtingsvolle en collegiale groeten,

G. De Backer
Voorzitter
Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België

Van: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Aan: Prof. Dr. G. Verdonk
Paul De Smet De Naeyerplein 16
9000 GENT

Oostkerke, 06/02/2007

Geachte Heer Professor, Waarde collega,

Wellicht hebt u gehoord en gezien dat het VGV geprotesteerd heeft tegen het wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de gezondheidszorgberoepen en tot vaststelling van de algemene beginselen voor de oprichting en de werking van de Orden van de gezondheidszorgberoepen, alsook tegen het wetsvoorstel tot oprichting van een Orde van artsen.

Aangezien u lid bent van onze Raad voor Advies, en tevens sinds vele jaren betrokken bij de Orde der Geneesheren, stuur ik u in bijlage enkel recente documenten in verband met dit dossier.

Ik zie uw opmerkingen tegemoet en teken,
met beste collegiale groeten,

Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter

Van: Prof. Dr. Gaston Verdonk
Paul De Smet De Naeyerplein 16
9000 GENT

Aan: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Gent, 12/02/2007

Geachte heer Voorzitter en waarde Collega,

Ik heb vanzelfsprekend met interesse en belangstelling kennis genomen van uw schrijven van 6 februari ll. betreffende het wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad van Deontologie van de gezondheidszorgberoepen en tot vaststelling van de algemene beginselen voor de oprichting en de werking van de Orden van de gezondheidszorgberoepen, alsook betreffende het wetsvoorstel tot oprichting van een Orde van artsen.

Het Vlaams Geneeskundigenverbond heeft inderdaad zijn onaantastbaar standpunt doen kennen en ik betreur dan ook ten zeerste dat onze Volksvertegenwoordigers en in casu meer bepaald tussen Vlaamse Senatoren hier tekort hebben geschoten vermits op de dag van vandaag ik lees dat er een goedkeuring gebeurde – horresco referens - dat de goedkeuring nu dreigt naar de Kamer over te gaan waar er waarschijnlijk, zo niet zeker, evenveel laksheid bestaat om de Vlaamse belangen te verdedigen.
In welk land leven wij; hebben wij nog Vlamingen in het Parlement, zowel in de éne als in de andere groep? Ik ben erg teleurgesteld en doe wat ik kan in mijn middens maar leiders van onze Vlaamse belangen moeten nu eens eindelijk hun kop uitsteken.
Hoe is het mogelijk zulke laksheid te gedogen? Laat ons allen onze krachten bundelen om toch nog enige kans tot slagen te behouden!
Met oprechte collegiale groeten.

Em. Prof. Dr. G. Verdonk
Oud-voorzitter van de Vlaams Geneeskundige Kring UG
Lid en oud-voorzitter van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België
Oud-decaan van de Faculteit Geneeskunde UG
Plaatsvervangend lid van de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren
Lid van de Raad van Beroep van de Orde der Geneesheren

Van: Robrecht Vermeulen

Aan: Mia DeSchamphelaere

Onderwerp: wetsontwerp Ode van Artsen

Verzonden per e-post: maandag 15/01/2007

Geachte Mevrouw Senator,

Op 10 januari 2007 keurde de senaatscommissie sociale zaken in eerste lezing een wetsvoorstel tot oprichting van een nieuwe Orde van Artsen goed. Een tweede lezing staat op de agenda voor 17 januari.
Niettegenstaande de tussenkomsten van o.a. het Vlaams Geneeskundigenverbond en de vzw De Rand wordt hierin voorzien dat de artsen uit de Vlaams-Brabantse gemeenten met taalfaciliteiten zich naar keuze mogen inschrijven in de Raad van Waals-Brabant of Vlaams-Brabant. Hiermee zou de huidige abnormale situatie die flagrant in strijd is met de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden, bestendigd worden.

De huidige Orde der Geneesheren werd opgericht door het KB nr 79 van 10 november 1967. Volgens dit KB moeten, in de provincie Brabant, de artsen die hun voornaamste activiteit hebben in een gemeente waarvan de bestuurstaal het Nederlands is, zich inschrijven in de Raad van Brabant met het Nederlands als voertaal. Enkel de artsen die hun voornaamste activiteit hebben in de toenmalige Brusselse agglomeratie mochten kiezen voor de Franstalige of Nederlandstalige Orde. Door een arrest van de Raad van State werd bepaald dat inzake het taalgebruik de bepalingen van dit KB ongeldig zijn en dat de bepaling van de wet op de Orde der Geneesheren van 1938 moet behouden blijven. Deze wet bepaalt dat artsen die woonachtig zijn een administratief tweetalige gemeente van de provincie Brabant mogen kiezen voor inschrijving hetzij in de Nederlandse, hetzij in de Franstalige provinciale raad.

Een gemotiveerd advies gegeven op 22/12/72 door een Franstalige kamer van de Raad van State, zegt dat onder administratief tweetalige gemeenten bedoeld in de wet van 25 juli 1938, moet begrepen worden, behalve de 19 gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, Wezembeek-Oppem alsmede de gemeente Bever. Dit advies was toen reeds betwistbaar, maar werd nooit herroepen door een nieuw advies. In de huidige grondwettelijke context, met indeling van België in taalgebieden, kan de interpretatie gegeven in dit advies zeker niet meer correct zijn. De Raad van State gaf trouwens een negatief advies aangaande dit punt van het huidige wetsontwerp.

Het ware totaal onaanvaardbaar dat een nieuwe wet op de Orde van Artsen deze anomalie zou bestendigen en een taalregeling zou vastleggen die in strijd is met de grondwettelijke indeling van België. Het ware dan nog beter de huidige onvolmaakte wet op de Orde der Geneesheren verder in voege te laten tot een correcte taalregeling kan aanvaard worden.

Mogen wij u daarom vragen dit wetsontwerp in de huidige vorm niet goed te keuren.

Namens de Raad van Bestuur van het
Doktersgild Van Helmont

Dr. Robrecht Vermeulen
voorzitter
www.doktersgildvanhelmont.be

Van: Patrik Vankrunkelsven

Aan: Robrecht Vermeulen

05/02/2007

Beste

Ik leg u even uit hoe het wetsvoorstel tot stand kwam.
Enkele jaren geleden startte ik samen met Annemie Van de Casteele met een werkgroep om de Orde van artsen te hervormen. Vele vergaderingen met vertegenwoordigers van actiegroepen die lidgeld niet willen betalen (o.m. Prof Jean-Jacques Amy, Prof Marc Demeyere), met deskundigen (Guy Populier (recent overleden), Etienne Degroot) en andere medewerkers. In de loop van de tijd is ook de Orde van Apothekers aan bod gekomen en uiteindelijk is het idee gerijpt, mede door inbreng van het kabinet van de minister, om een koepelorgaan te maken, namelijk de Hoge Raad voor de Deontologie om voor alle gezondheidsberoepen een stuk gezamenlijke deontologie te ontwikkelen.
Zoals je ziet is het van in den beginne een strikt inhoudelijk debat geweest om de amechtige orde om te vormen tot een orde die transparanter is, die afstapt van het verdedigen van de status van het beroep en eerder de kwaliteit van de gezondheidszorgen als norm neemt, een orde waar artsen en andere gezondheidswerkers moderne rechten van verdediging hebben, waar de patiënt die klaagt moet gehoord worden, weet wat er met de klacht gebeurt én in beroep kan gaan, ... en nog veel meer.
Om deze hervorming door te voeren (minstens de 10de poging de laatste 20 jaar) heb je steun nodig van alle meerderheidspartijen en het kabinet (waarmee we vele uren discussieerden). Dus ook met de Franstaligen, waar de macht van de conservatieve artsen nog veel groter is en waar we ook veel meer moeite hadden om de bezwaren van de achterban te bezweren. Heel het dossier is inderdaad door Vlamingen getrokken!

Tijdens de bespreking kwamen we ook op de problematiek van keuzemogelijkheden van de artsen in de faciliteitengemeenten om toch voor de Franstalige orde te kiezen. Deze anomalie bestaat al meer dan een halve eeuw. Natuurlijk hebben we het uiterste gedaan om deze situatie recht te trekken. Maar laat ons wel wezen: dit is niks nieuws! Het is de status quo. Het zou

ook van enige lichtzinnigheid getuigen om te denken dat op het communautaire vlak de éne gemeenschap aan de andere gemeenschap iets toegeeft zonder dat er ook iets beweegt aan de andere kant. Dat zou voor de allereerste keer zijn in dit land. Toch hebben we alle mogelijke pistes hiertoe uitgeput. Trouwens de CD&V (CVP) die nu moord en brand schreeuwt heeft de voorbije decennia zelf nooit een inspanning gedaan om dat probleem op te lossen.

De brief van de VVB, waarin men het volgende zegt: '*Tot zover geen vuiltje aan de lucht, ware het niet dat in het nieuwe voorstel Franstalige artsen uit de Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten, zich niet hoeven aan te sluiten bij de provinciale orde van Vlaams-Brabant, maar kunnen aansluiten bij de orde van Waals-Brabant. Dit is een flagrante discriminatie, die bovendien strijdig is met de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden, gewesten en gemeenschappen. De Franstalige orde krijgt dus extra-territoriale bevoegdheden in Vlaanderen, een primeur en een ware triomf voor het strategisch doorzicht van de Franstaligen.'*

doet uitschijnen dat dit nieuw zou zijn, een primeur ... quod non, dat zijn onterechte insinuaties. Wij verwijzen gewoon naar de bestaande toestand. De stelling dat deze zaak nu bij wet wordt 'verankerd' snap ik niet goed. (Zie ook lager) Is er enig uitzicht dat de huidige situatie zich oplost?

Om gans de situatie samen te vatten: we hebben de keuze tussen

A. een inhoudelijke hervorming van de orde mét een status quo op het communautaire vlak
B. géén verandering van de orde én een status quo op het communautaire vlak.

Ik weet wat ik moet kiezen.

Het spreekt voor zichzelf dat we dit probleem bij de communautaire ronde na de verkiezingen zullen op tafel gooien. Dus vooraleer de wet zal omgezet zijn in uitvoeringsbesluiten. In een ruimere context van een groot communautair akkoord zal dit een detail zijn.

Maar een nog betere mogelijkheid bestaat erin dat, door het feit dat dit arrest van de Raad van State nu in de wet terecht komt, het mogelijk wordt om via een procedure voor het Arbitragehof dit artikel te laten schrappen. Dan wordt de algemene bepaling voor iedereen van kracht (enkel keuzemogelijkheid in Brussel!) De opname in de wet maakt dit principe tegensprekelijk en dus aanvechtbaar.

In de hoop wat klaarheid in de zaak gebracht te hebben
Vriendelijke groeten

Patrik Vankrunkelsven

Van: Jan Van Meirhaeghe

Aan: Annemie Vandecasteele
Aan de Nederlandstalige senatoren.

Verzonden per e-post: 20/01/2007

Geachte Mevrouw, Mijnheer,

Het VGV (Vlaams Geneeskundigenverbond) verwerpt het wetsvoorstel "Hoge raad deontologie gezondheidszorgberoepen …" en "Orde van artsen", omwille van de redenen uiteengezet in bijgevoegde persmededeling.
Wij vragen u deze voorstellen niet goed te keuren.

Met vriendelijke groet,

Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Van: Annemie Van de Casteele

Aan: Jan Van Meirhaeghe

Verzonden per e-post: maandag 22 januari 2007

Geachte Dokter Van Meirhaeghe
Ik begrijp uw reactie en die van het VGV over de stemming van onze wetvoorstellen maar wil een en ander toch even verduidelijken. Samen met mijn collega Patrik Vankrunkelsven heb ik al het mogelijke gedaan om de door u aangehaalde bepaling te schrappen. Het advies van de Raad Van State was daarbij een steun (hoewel ook daarover de Franstaligen met ons van mening verschillen en stellen dat een wijziging van het bestaande systeem een bijzondere meerderheid behoeft, voortgaande op het vroegere arrest van het arbitragehof dat, zoals we wel weten door een eentalige Franstalige kamer was uitgesproken). De discussies over Brussel-Halle-Vilvoorde hebben hun houding nog verstrakt en het was onmogelijk om hen nu nog een stap achteruit te doen zetten.
Na lang beraad en veel overleg hebben wij uiteindelijk beslist de huidige tekst toch te stemmen omdat de hervormingen, die in de vier wetsvoorstellen zitten, gelinkt zijn en wij vinden dat de inhoudelijke hervorming waarvoor vooral de Vlaamse partijen vragende partij zijn belangrijker zijn dan het feit dat slechts voor één bestaande kleine groep in één van de vier voorstellen de toestand verder gedoogd wordt zoals die al van bij het begin bestaat, wetende dat het dossier dan, vooraleer de wet uitgevoerd wordt, in de volgende communautaire ronde op tafel zal komen. Wij hebben dat ook uitdrukkelijk verklaard voor de bewuste stemming. Wij moeten hier, net zoals in het dossier van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, vaststellen dat de huidige meerderheid er niet in is geslaagd deze communautaire dossiers op te lossen maar stellen evengoed vast dat ook voordien, toen de CD&V het voor het zeggen had deze dossiers niet konden worden opgelost, hoewel ook toen al voorstellen daaromtrent waren ingediend.
Als wij de keuze hebben tussen

1. de hervorming van de ordes met de bepaling dat de oude regeling verder gedoogd wordt en de overtuiging dat dit zal opgelost worden in de komende maanden
2. geen hervorming en ook het verder gedogen van de huidige regeling in de faciliteitengemeenten

dan weten wij welke keuze wij maken.
Wat betreft de twee afdelingen van de Hoge Raad voor deontologie zijn wij er mee van uitgegaan dat we er in het belang van de patienten voordeel bij hebben deontologische regels te hebben die zoveel mogelijk gelijk zijn, liefst zelfs op Europees vlak, gezien de steeds groter wordende patiëntenmobiliteit. Voor de toepassing ervan moet men uiteraard wel rekening houden met de organisatie van de gezondheidszorg. Samen met u hoop ik dat er na de verkiezingen verdere stappen mogelijk zijn om de gezondheidszorg naar de gemeenschappen over te hevelen. Uiteraard kunnen dan ook de Hoge Raad en de ordes op een eenvoudige manier ontdubbeld worden.
Wij kunnen evenwel niet akkoord gaan met een verrottingsstrategie waarbij niks mag bijgestuurd worden in het huidige systeem van gezondheidszorg omdat dat het federale karakter ervan zou bevestigen. De patiënten hebben daar geen boodschap aan.
Wij kunnen dus tot onze spijt op dit moment niet op uw verzoek ingaan maar zullen er blijven op aandringen dat de oude regeling kan worden geschrapt en hopen dat er na de volgende verkiezingen een doorbraak kan komen.

met vriendelijke groeten

Annemie Van de Casteele

Van: Frank Vandenbroucke
Vlaamse Regering
Kabinet van de vice-minister-president,
Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15, 1210 BRUSSEL
Tel. 02-552 68 00 - Fax. 02-552 68 01
E-mail: kabinet.vandenbroucke@vlaanderen.be
E-mail: persdienst.vandenbroucke@vlaanderen.be

Aan: De heer Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

ons kenmerk: r2 07 009/25644

05/03/2007

Betreft: wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de gezondheidszorgberoepen

Geachte heer Van Meirhaeghe,

Ik deel uw bezorgdheid in verband met het huidig wetsvoorstel tot oprichting van een Hoge Raad voor Deontologie van de gezondheidszorgberoepen.

Vooreerst wil ik opmerken dat ik persoonlijk dit wetsvoorstel op zich een goed initiatief vind. Eenmaal goedgekeurd zal het m.i. leiden tot een grotere rechtszekerheid voor zowel de uitoefenaar van een gezondheidsberoep als voor de patiënt, onder meer door een uitbreiding en verfijning van de rechten van beiden.

De problematiek die u aanhaalt is niet nieuw. Deze mogelijkheid was immers reedsvoorzien in de wet van 25 juli 1938. Artikel 9 van het voorstel bestendigt enkel die bestaande situatie.

Vanzelfsprekend ben ik als minister bevoegd voor de Rand niet gelukkig met deze bestendiging. We hebben dus onderzocht hoe we hier als Vlaamse Gemeenschap het best op reageren. Een eerste mogelijkheid was het inroepen van een belangenconflict. Aangezien het hier echter gaat om een wetsvoorstel, komt die bevoegdheid enkel toe aan het Vlaams Parlement, dat hiertoe moet beslissen met drie vierden van de stemmen.

De Vlaamse Regering kan wel een vernietigingsberoep inleiden bij het Arbitragehof tegen het bewuste artikel 9. Een dergelijk vernietigingsberoep kan echter pas ingediend worden nadat het wetsvoorstel is goedgekeurd en in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd. Overleg in de schoot van de Vlaamse Regering leert me dat de Vlaamse Regering het met me eens zal zijn om, na de publicatie in een Belgisch Staatsblad, een dergelijk vernietigingsberoep in te dienen.

Met vriendelijke groet,

Frank VANDENBROUCKE

Van: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Aan: Yves Buysse, met kopie naar: Karim Vanovermeire, Jan Segers, Creyelman, Verreycken

Onderwerp: Wetsontwerp Hoge Raad Deontologie Gezondheidszorgberoepen en Orden van Artsen en Apothekers

Verzonden per e-post: 15/01/2007

Beste,

Zoals jullie vernamen in de pers werd bovenvermeld wetsontwerp, waarvoor we reeds eerder jullie aandacht vroegen, op 10 januari ll. in eerste lezing goedgekeurd in de Commissie Sociale Zaken van de Senaat.
Dat betekent
1. dat artsen in de faciliteitengemeenten rond Brussel en in Bever de mogelijkheid behouden om te kiezen tussen de Orde van Vlaams- en Waals-Brabant, en dit tegen het advies van de Raad van State in
2. dat door de oprichting van deze nieuwe federale structuur (de Hoge Raad voor Deontologie van de Gezondheidszorgberoepen) een krachtige federale recuperatie van de gezondheidszorg wordt gerealiseerd, die sinds de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een bevoegdheid van de Gemeenschappen is.
Zo drijven we weer een stuk verder af van de communautarisering van de ganse gezondheidszorg en spelen we in de kaart van de PS-doelstelling, eerder geformuleerd door Rudy Demotte en recent herhaald door Elio Di Rupo: herfederalisering van de preventieve geneeskunde (Libre Belgique 12.01.07) als stap naar de herfederalisering van de ganse gezondheidszorg.

We rekenen erop dat jullie ons helpen door dat wetsontwerp weg te stemmen.

Met vriendelijke groet,

Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Van: Fractie Senaat - Vlaams Belang

Aan: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Voorzitter VGV

Onderwerp: Fw: Wetsontwerp Hoge Raad Deontologie Gezondheidszorgberoepen en Orden van Artsen en Apothekers

Verzonden: dinsdag 16/01/2007

Geachte voorzitter,

Wij hebben uw e-postbericht met aandacht gelezen.
Vanzelfsprekend heeft u volkomen gelijk in uw kritiek op deze voorstellen en kan u rekenen op het verzet van het Vlaams Belang in deze aangelegenheid.
Ik kan u in dat verband eveneens meedelen dat wij naast ons verzet hiertegen in de Senaat (en desgevallend later in de Kamer) weldra een belangenconflict in het Vlaams Parlement zullen inroepen tegen deze voorstellen. Dit biedt de Vlaamse partijen de mogelijkheid om de zaak gedurende enige tijd te blokkeren. Meteen zullen zij ook kleur moeten bekennen over deze voorstellen.

Met Vlaamse groet,

Joris Van Hauthem
Fractievoorzitter

Van: Walter Van Roost

Aan: Eric Ponette
CC: Jan Van Meirhaeghe; Robrecht Vermeulen

Onderwerp: Standpunt Vlaams Geneeskundigenverbond (VGV) inzake wetsvoorstel "Hoge Raad Deontologie Gezondheidszorgberoepen en Orde van artsen"

Verzonden per e-post: zondag 21/01/2007

Geachte Professor,

Dank voor uw mail. Ik heb de persmededeling van het VGV met aandacht gelezen en kan mij er volledig in vinden.

Zoals U wellicht weet is de Orde van Geneesheren (zeker wat betreft de Proviciale Raad van Brabant met het Nederlands als voertaal, die eigenlijk de Provinciale Raad van Vlaams Brabant zou moeten heten ...) al vele jaren voorstander en pleitbezorger van een wetswijziging van de wet op de Orde van Geneesheren. Met de regelmaat van de klok (ttz bij elke nieuwe federale verkiezingen) steken nieuwe voorstellen van wetswijziging de kop op, om (minstens voor wat betreft de voorbije 16 jaren) steevast weer op de achtergrond te verdwijnen tot aan de volgende nakende verkiezingsstrijd ...

BRUSSEL 17/01 (BELGA) - Het is onzeker dat nog deze legislatuur een Hoge Raad voor Deontologie voor de gezondheidsberoepen het levenslicht ziet. De definitieve stemming in de bevoegde Senaatscommissie over het wetsvoorstel van VLD, sp.a en PS, dat ook de Ordes van geneesheren en Apothekers grondig hervormt, werd woensdag sine die uitgesteld.

De Dienst Wetsevaluatie van de Senaat werd een advies gevraagd over de finale tekst van het wetsvoorstel, dat verschillende malen werd bijgeschaafd en vorige week in eerste lezing groen licht kreeg. "Het advies zal volgende week ter discussie aan de commissie worden voorgelegd", zei commissievoorzitster Annemie Van de Casteele (VLD).

Ondertussen blijft er niet veel tijd meer over om de tekst goed te keuren. De ontbinding van de kamers zal ongeveer eind april plaatsvinden na de paasvakantie. En het voorstel moet nog worden gestemd in de commissie en de plenaire Senaat, om nadien ook in de Kamer dezelfde weg af te leggen. /.OCH/LOD/(BAR).

Of de Orde van Geneesheren al dan niet goed werk levert, of zij binnen haar huidig wettelijk kader al dan niet goed kan functioneren, welke verbeteringen aan haar functioneren kunnen worden aangebracht, enz ... hebben tot vandaag niet de kern uitgemaakt van de bezorgdheid die de politiekers heeft bezig gehouden in dit dossier ... Integendeel: de Orde is een dankbaar thema om af en toe “maatschappelijke bezorgdheid” te étaleren ... En de politiekers zouden wat graag hun zegje doen in de deontologische maar vooral disciplinaire besluitvorming !

Maar terug naar uw persmededeling:
Onze Provinciale Raad van Vlaams-Brabant ondervindt al zeer veel jaren de incoherentie van deze “vrije inschrijving” in één van de twee Brabantse Raden: niet alleen bemoeilijkt dit de eenheid van besluitvorming naar de actieve collega’s toe, maar wij merken een duidelijke tendens naar inschrijving bij de Franstalige raad omwille van soms “lossere” interpretatieregels inzake bepaalde deontologische toepassingsregels. Bij het nieuwe wetsvoorstel gaan de indieners blijkbaar niet uit van de grondwettelijke bepalingen en de Taalwet, maar willen zij slechts het functioneren van de Orde, zonder de fundamentele problemen van dit functioneren te kennen, naar hun hand zetten.

Ook punt 2 van uw bezwaar is terecht: binnen de schoot van de Nationale Raad werd al lang de noodzaak ervaren om beide afdelingen (Nl-Fr) eigen bevoegdheden te geven, wat binnen het wettelijk kader vandaag onmogelijk is. Op eigen initiatief vergadert de Nationale Raad nu enkele keren per jaar afzonderlijk per taalrol, maar blijft gebonden aan de besluitvorming van de gezamenlijke vergadering.

De bezorgdheid en de bezwaren van het VGV inzake het ingediende wetsvoorstel zijn mijns inziens meer dan terecht. Vanuit de Orde hebben wij nog meer inhoudelijke bezwaren tegen het voorliggend ontwerp (dat waarschijnlijk weer een doodgeboren kind is, cfr de BELGA-mededeling hierboven). Wat de deontologische controle op ons medisch handelen betreft kan een scheiding van de gemeenschappen geen doel op zich zijn, maar in de regulering van deze deontologische controle MOET op correcte en wettelijke wijze rekening worden gehouden met de gemeenschappen.

Ik zal dan ook graag deze persmededeling kenbaar maken aan de leden van de Raad. Veel meer dan “kennis nemen van” kunnen wij binnen ons wettelijk werkingskader actueel niet doen. Maar wel werken aan bewustwording ...
Misschien is het wel jammer dat deze wetsvoorstellen tot wijzing van de Wet op de Orde steeds een snelle dood sterven?? Anders zou er misschien wezenlijk iets kunnen veranderen?

Met collegiale en vooral vriendelijke groeten!

Walter VAN ROOST

Van: **Walter Van Roost**

Aan: Eric Ponette

Onderwerp: Wetsvoorstel Orde

Verzonden per e-post: maandag 29/01/2007

Geachte Professor ,

Op 1 februari zou het wetsvoorstel hervorming Orde op de agenda van de Senaat staan. Onze eerstvolgende raadsvergadering is pas op 1 februari ‘s avonds, zodat onze Provinciale Raad eigenlijk geen officiële stappen meer zou kunnen ondernemen.

Samen met de voorzitter heb ik dan ook beslist om, in naam van de Provinciale Raad van Brabant met het Nederlands als voertaal bijgaand schrijven over te maken aan de pers en aan een waaier van politici van de Vlaamse partijen.

Er zijn meerdere inhoudelijke bezwaren tegen het voorliggend ontwerp, maar als Provinciale Raad van Brabant (Vlaams-Brabant) zijn wij niet bevoegd om advies te geven aan de overheden (de Nationale Raad is dit wel). Wij voelen ons echter zeer betrokken bij het Vlaamse aspect van de zaak (en zijn er dagelijks mee betrokken), daarom willen wij ook op provinciaal vlak reageren.

Laat ons het beste hopen.

Vriendelijke groet,

Walter VAN ROOST

Welkom op ons

POLITIEK DEBAT GEZONDHEIDSZORG

op zaterdag 5 mei a.s. te Brussel

Meer inlichtingen: zie p. 20

CITATEN

Van bij het begin van de jaren zeventig schaarden wij ons met de Jongsocialisten achter het federalisme, en ook dat was voor velen binnen de partij een brug te ver. Zelf pleitte ik toen zelfs al voor confederalisme … Uit realisme … In zo'n scenario moet Brussel een statuut krijgen dat vergelijkbaar is met dat van Washington DC.

Luc VAN DEN BOSSCHE - KNACK - 28/03/2007

Maar als je vaststelt dat dossiers blokkeren door de huidige bevoegdheidsverdeling tussen de regeringen, moet je de conclusies durven trekken. Dan moet je de moed hebben om alle persoonsgebonden materies aan de gemeenschappen toe te vertrouwen. Dus ook het gezondheidsbeleid, dat belangt iedere persoon rechtstreeks aan.

Inge VERVOTTE - DE STANDAARD - 17/04/2007

RAAD VOOR ADVIES

Prof. Dr. Rik Casteels, K.U. Leuven
Dr. J. Daels, Het Vlaamse Kruis
Dr. E. De Bleeker, oud-voorzitter VVMV
Prof. Dr. L. Denis, directeur Oncologisch Centrum Antwerpen
Prof. Dr. W. Dierick, U.A.
Dr. C. Geens, voorzitter Alumni geneeskunde KUL
Dr. J. Huyghe, Kon. Acad. Geneeskunde
Prof. Dr. Jan Peers, K.U. Leuven
Prof. Dr. K. Van Camp, U.A.
Prof. Dr. P. Van Cauwenberge, rector U.G.
Prof. Dr. G. Verdonk, U.G.
Dr. R. Verhaert, V.V.K.

RAAD VAN BESTUUR

Voorzitter: Dr. Jan Van Meirhaeghe
Ondervoorzitter: Dr. R. Vermeulen*
Secretaris:
Penningmeester: Dr. J. Dockx
Cultuur: Dr. J. Dockx
Leden: Prof. Dr. A. Baert, Dr. G. Celen, Dr. G. Debruyne, Dr. E. De Sutter, Dr. L. Ide, Dr. P. H. Jongbloet, Dr. R. Lenaerts*, Dr. J. Peremans, Prof. Dr. E. Ponette*, Dr. D. Van de Voorde, Dr. J. Van Meirhaeghe

* oud-voorzitter

Lidgeld V.G.V.

Gewoon lid	€ 45.00
Tot 10 jaar na diploma	€ 20.00
Arts zonder praktijk	€ 20.00
Steunend lid	€ 75.00
Artsenkoppel	€ 50.00
Artsenkoppel (tot 10 jaar na diploma of zonder praktijk)	€ 25.00
Abonnement "Periodiek" voor niet leden	€ 20.00

KBC nr. 407-3062251-47

Secretariaat V.G.V.: Ergo de Waellaan 3 – bus 14
2100 Deurne – Antwerpen - Tel: 03/322.28.50 – Fax: 03/322.45.14
e-post: info@vgv.be - webstek: www.vgv.be
Het secretariaat is open alle werkdagen van 9 tot 13 uur

Uitgave van het VGV

- Redactieraad: Prof. Dr. A. Baert, Dr. J. Dockx, Dr. J. Gyselinck, Dr. R. Lenaerts, Prof. Dr. E. Ponette, Dr. J. Van Meirhaeghe
- Verantwoordelijke uitgever: Dr. J. Van Meirhaeghe, Koolkerkesteenweg 76, 8340 Oostkerke
- Hoofdredacteur: Dr. J. Gyselinck, Tournibois 5, 7880 Vloesberg
- De gepubliceerde bijdragen verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de auteurs
- Drukkerij Jules De Winter, Kleine Markt 13, 2000 Antwerpen, Tel. 03/232.20.22, Fax. 03/225.15.84